

Ikt. sz.: NJB/14-2/2015.

NJB-6/2015. sz. ülés
(NJB-15/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti bizottságának**
2015. május 7-én, csütörtökön, 10 óra 37 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	6
<i>A napirend elfogadása</i>	6
<i>A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztése érdekében történő módosításáról szóló T/4448. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)</i>	6
<i>Balog Zoltán emberi erőforrás minisztere meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	15
<i>Balog Zoltán miniszter (EMMI) tájékoztatója</i>	16
<i>Kérdések, vélemények</i>	24
<i>Balog Zoltán miniszter (EMMI) válasza</i>	35
<i>A Gyermekek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló T/4450. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)</i>	50
<i>Egyebek</i>	51
<i>Elnöki zárszó</i>	52

Napirendi javaslat

1. A Gyermek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4450. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4448. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)

11.00 órától:

3. Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Dr. Kovács József** (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke

Korózs Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Vágó Sebestyén (Jobbik), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz)
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Novák Előd (Jobbik)
Szabó Timea (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) Dr. Bene Ildikónak (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz) Kovács Sándornak (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP) Révész Máriusznak (Fidesz)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) Korózs Lajosnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt főtanácsadó

Meghívottak**Hozzászólók**

Balog Zoltán miniszter (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Veresné Novák Katalin államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Dr. Szél Bernadett (LMP)

Megjelentek

Czibere Károly államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Zombor Gábor államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Rétvári Bence államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Lantai Csilla Főosztályvezető (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Varga-Bajusz Veronika főosztályvezető (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 37 perc)

Az ülés megnyitása

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit a Népjóléti bizottság mai napra összehívott ülésén.

A napirendi pontokat és a napirendi javaslatot mindenki megkapta, reményeim szerint. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, a képviselő asszonyt, minden kedves megjelent jelenlévőt, aki a munkánkat figyelemmel kíséri.

A mai ülésünk napirendje. Első napirendi javaslat a Gyermek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, amely T/4450-es számon lett benyújtva. Részletes vitája a határozati házszabály 44-45. §-a alapján; mint kijelölt bizottság tárgyaljuk.

A második napirend a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI-es törvénynek az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat, mely T/4448-as számon lett benyújtva. Részletes vitája a határozati házszabály 44-45. §-a alapján, szintén kijelölt bizottságként.

Tervezetten 11 órától a harmadik napirendi pont: Balog Zoltán emberi erőforrások miniszterének meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján és a negyedik napirendi pont az „egyebek”.

A napirend elfogadása

Határozatképes a bizottság. A napirendi pont elfogadásáról döntünk. Aki az ismertetett napirendi pontokat elfogadja, az kérem, szavazatával erősítse meg. (Szavazás.) Köszönöm szépen. Egyhangú.

A helyettesítéseket ismertetném. Selmeczi Gabriella elnök asszonyt Bene Ildikó alelnök asszony helyettesíti, Hirt Ferencet Kovács Sándor, Harrach Pétert Révész Máriausz és Bangóné Borbély Ildikót Korózs Lajos helyettesíti.

Az ülésvezetésre vonatkozóan lenne még egy bejelentésem. Az első és a második napirendi pontot én elnökölném, a harmadik, negyedik napirendi pontot dr. Bene Ildikó alelnök asszony fogja vezetni.

Egy módosítást kértek az előterjesztők. Nevezetesen azt, hogy az első két napirendi pontot cseréljük meg; először a második, majd utána az egyes számú napirendi pontot tárgyaljuk. Gondolom, hogy a bizottság elfogadja ezt a módosítást. (Szavazás.) Köszönöm szépen. Egyhangú.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztése érdekében történő módosításáról szóló T/4448. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)

A második napirendi pontnak a tárgyalása következik. Nem ismertetném még egyszer, hogy mi jön, mert ezt már megtettem.

A kormány képviseletében jelen van Nyitrai Imre helyettes államtitkár úr, és nekem jelezték itt dr. Lantai Csilla főosztályvezető asszony részvételét - köszöntöm önöket tisztelettel.

A részletes vitának az első szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Kérdezem az előterjesztőt, hogy a vitának ebben a szakaszában kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Helyettes államtitkár úr!

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem.

ELNÖK: Nem kíván szólni.

A bizottság tagjainak a hozzászólása következik, tessék parancsolni! Amennyiben a bizottság tagjainak nincs hozzászólása... *(Kovács Sándor jelentkezik. – dr. Bene Ildikó: De van egy!) Bocsánat! (dr. Bene Ildikó: Kovács Sándor.) Kovács Sándor képviselő úr, parancsoljon!*

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Megkaptuk a törvénymódosítást, amely a gyermekek védelméről, gyámügyi igazgatásról szóló '97. évi XXXI. törvény módosítását javasolja, Bangóné Borbély Ildikó, illetve Korózs Lajos az MSZP részéről nyújtották be. Az elnök úr által... *(Az elnök jelzésére:)* Nem itt tartunk még? *(Korózs Lajos: Akkor én is jelentkeztem volna, hogyha itt tartanánk.)* Akkor félreértettem, elnézést kérek, a két napirendi pont megcserélésénél...

ELNÖK: Tehát az első körben nem volt hozzászólás a bizottság tagjai részéről, így a részletes vitának ezt a szakaszát lezárom.

A második szakaszban következik a képviselői módosító javaslatoknak a megtárgyalása. Ezt a második vitaszakaszt megnyitom, és itt kérdezem a hozzászólásokat. A háttéranyagot megkapták a bizottság tagjai, azt fogjuk tárgyalni.

Az 1. pontja Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos javaslata. Én először a módosító javaslat kapcsán Korózs képviselő úrnak adnám meg a szót.

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Ebben a módosítóban, az 1. pontban, mi úgy véljük, hogy a rászoruló gyermekek megfelelő támogatása érdekében a középiskolai évfolyamokra is ki kellene terjeszteni a száz százalékos kedvezményes étkeztetést. Erről szól az 1. számú indítványunk.

ELNÖK: Igen, köszönöm szépen. Itt a kormány álláspontját kérdezném.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A kormány álláspontja, hogy a kiterjesztés további lépései természetesen a gazdaság teljesítőképességének függvényében továbbra is tervezettek, ezt a módosító javaslatot azonban nem támogatja.

ELNÖK: Igen. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor képviselő úr!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Ehhez szeretném én is a kormány támogatását biztosítani a frakció részéről. Azt gondolom, hogy előkészítő szakaszban van a további kedvezmény kiterjesztése. Ez a javaslat jelen pillanatban a kormány lehetősége is, a gyerekek iránt érzett felelőssége, de azt gondolom, hogy ez nyolc osztályig biztosítja, úgyhogy a Fidesz-frakció sem támogatja a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném, van-e a bizottság tagjai részéről valakinek még reflexiója ezzel kapcsolatban. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, akkor ennek a módosító javaslatnak a szavazása következik.

Aki támogatja a módosításnak az 1. pontját, az kérem, a szavazatával erősítse meg! *(Szavazás.)* 4 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem. És aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. Tehát a bizottság nem támogatta ezt a módosító javaslatot.

A háttéranyagnak a 2. pontjában szintén Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos javaslata. Itt először a kormány álláspontját kérdezném meg a helyettes államtitkár úrtól.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az előzőekhez hasonló indoklással nem tudja támogatni a kormány.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném a képviselő urat.

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Csak a jegyzőkönyv kedvéért: ugye arról van szó, hogy a gyermekéhezés felszámolása, a legkisebb gyermekek megfelelő támogatása, azt gondolom, hogy mindannyiunknak az ügye és érdeke. Itt a statisztikákból az látszik, hogy gyakorlatilag olyan tíz százaléknyi gyerek az, aki nem lesz ebben érintett. Én azt gondolom, hogy ezért a tíz százalékért fölösleges még az adminisztrációt is lefolytatni, éppen ezért a 2. pontban azt javasoljuk, hogy terjesszük ki minden érintett gyermekekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném a bizottság részéről... *(Jelzésre:)* Révész Máriusz, és utána Kovács Sándor képviselő úr.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Az előző javaslatnál tartózkodtam, mert azt gondolom, hogy az a felvetés az jogos volt, és fontosnak is tartom, hogy a kormány hosszabb távon azt vizsgálja.

Itt viszont szerintem az indoklás az teljesen ellentétben van magával a javaslattal. Tehát az írásbeli indoklásban is meg most is Korózs Lajos azt említette, hogy gyermekéhezés felszámolása, és nem a legszegényebb gyerekekről beszélünk most, hanem azt mondja, hogy terjesszük ki azokra is, akik nem a legrászorulóbbak. Tehát ez egy korrekt javaslat lehet, csak megjegyzem halkán, hogy eddig, amikor mi hasonló javasoltunk, pontosan az történt, hogy az MSZP kardot rántott, és azt mondta, hogy a rászorultsági elvet vegyük figyelembe. Most az történik, hogy van egy javaslat, ami a rászorultsági elvet veszi figyelembe, most az MSZP tesz egy javaslatot, hogy mindenkire terjesszük ki.

Csak halkán jegyzem meg egyébként, hogy az a módosítás, amit most a Ház tárgyal, nevezetesen hogy azokra is terjesszük ki - az egyszerűség kedvéért fogalmazzunk úgy -, akik eddig mondjuk a fele térítési díjat fizették, tehát több gyerekes családok, csak halkán jegyzem meg, hogy ezek sem a legrászorulóbbakat célozzák most ebben a pillanatban. Tehát mi teszünk egy olyan javaslatot, amit eddig az MSZP bírált, most ezután kapunk egy olyan módosító javaslatot, hogy tegyük általánosan ingyenessé a teljes étkezést.

Én azt javaslom az MSZP-nek, hogy üljenek le a munkacsoportjukba, és beszéljék meg, hogy milyen oldalról támadnak minket. Tehát az a javaslat, hogy a rászorultsági elvet kéri számon tőlünk, majd benyújtanak egy módosító javaslatot, hogy általánosan mindenkire vonatkozzon ez a két dolog, szerintem, ütközik. Úgyhogy az előbbi tartózkodásom az ennél a módosító javaslatnál természetesen „nem” lesz.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács Sándor képviselő úr!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. a szót. Én másik irányból közelíteném meg a problémát. Az MSZP valóban a gyermekéhezés kifejezést használja, de azt gondolom, hogy a magyar kormány családpolitikája a családban nevelkedő gyerekekre eddig is különösen figyelt, az intézményekre pedig a törvény értelmében, illetve az intézménynek a szervezeti és működési szabályzata alapján gondoskodik minden gyerekről.

Most, ha jól értem, akkor nullától három éves korig vagy a bölcsődébe be nem került gyerekekről beszélünk, hiszen a törvény az a bölcsődés kortól beviszi, és addig azt gondolom, hogy a család nevelésében van, és a családot kell támogatni, amiről különböző szociálpolitikai kedvezmények is gondoskodnak. Úgyhogy én ebből az aspektusból nem javaslom a gyermekvédelmi törvényben a nullától bölcsődés korú gyerekek ingyenes étkeztetésének kiterjesztését, egyetértve avval, hogy egyetlen éhező gyermek is probléma, de azt gondolom, hogy a kormány politikája ennek teljes felszámolása felé tart. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezném, van-e a bizottság tagjai részéről valakinek még kérdése, észrevétele. *(Nincs jelzés.)* Nincsen. Akkor a módosító javaslat szavazása következik.

Aki támogatja ezt a módosító javaslatot, az kérem, erősítse meg szavazatával. *(Szavazás.)* 3 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. Nem támogatja a bizottság.

A háttéranyag 3. pontjában szintén Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos javaslatáról először a kormány álláspontját kérdezem, helyettes államtitkár úr.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm. A kormány vizsgálja a szünidei étkeztetés szélesebb körű biztosításának lehetőségét, de ebben a formában nem támogatja a javaslatot. Bocsánat, ez nálam a szünidei étkezésnél van.

A fogyatékos esetben egyébként a javaslat szintén a kidolgozás szakaszában van, ezt a módot nem támogatja a kormány.

ELNÖK: Kérdezném a bizottság tagjait.
Korózs képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Csupán egy mondat, hogy ugye, a javaslat, a módosító javaslat arról szólt, hogy az iskolába járó fogyatékos gyerekek testvéreinek is járjon ez a kedvezmény.

ELNÖK: Kérdezném a bizottság tagjait. Más jelentkezőt nem látok, akkor szavazunk erről.

Bocsánat, Révész Máriusz képviselő úr.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Ennél a javaslatnál megint tartózkodni fogok, ugyanis az a helyzet, hogy szerintem a törvény nagyon helyesen biztosítja azt, hogy a bölcsődébe és óvodába járó gyerekek esetén, ha a testvér fogyatékos, akkor ingyenesen biztosítja a testvérnek is az étkezést. Én azt gondolom, ha a kormánynak erre van lehetősége, anyagi források rendelkezésre állnak, akkor ez

egy megfontolandó jó javaslat lenne; nyilván itt költségvetési forrásokat figyelembe kell venni, de ennél a javaslatnál nem tudok egyértelműen nemet mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr. További kérdés, észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Akkor ennek a 3. pontban szereplő módosító javaslatnak a szavazása következik.

Aki támogatja, az kérem, szavazatával erősítse meg? *(Szavazás.)* 4 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2 nem. És aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 7 tartózkodással nem támogatta a bizottság.

A háttéranyag 4. pontjában ismét Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos képviselő úr javaslatáról helyettes államtitkár úr által a kormány álláspontját kérdezem.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatja. *(Jelzésre:)*

ELNÖK: Korózs Lajos képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Csak egy mondat. Az indítvány arról szól, hogy rászoruló gyerekek számára szünetidőben is biztosítva legyen az étkezés. Nagyon sajnálom, én nem akartam hosszan érvelni az indítványok mellett az előbb, de vannak helyzetek, amikor igenis azt gondolom, hogy az úgynevezett univerzális ellátásokat és nem a rászorultsági elvet kell érvényesíteni. Nekem a számba ne adjanak a képviselőtársaim olyan mondatokat, amelyeket soha az életben nem mondtam. Vannak olyan helyzetek, amikor a rászorultság elvét kell érvényesíteni, és vannak, amikor a társadalmi kohézió érvényesítése szempontjából például a mindenkire egyformán érvényes, mondjuk, a kiterjesztett ingyenes gyermekétkeztetés az a megfelelő álláspont, legalábbis az én értékrendem szerint. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriusz képviselő úr.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Először is szeretném leszögezni, hogy a kormány a nyári szünetidőben a gyermekétkeztetés támogatására elég jelentős plusz összeget biztosít. Ráadásul Czibere államtitkár úrtól ígéretet kaptunk arra, hogy ezt a közeljövőben a pályázati rendszerről át fogják állítani az általános támogatási rendszerre, ebből kifolyólag reménykedem abban – majd ha a következő költségvetést betervezik –, hogy bizonyos értelemben ez a javaslatuk okafogyott lesz. Ugyanakkor ez a javaslat nemcsak erről szól, amit Korózs Lajos elmondott, hiszen az szerepel benne, hogy az év minden napján biztosítani kell a rászorulóknak az étkezést. Kérem képviselőtársaimat, gondolják végig, ez sokkal több, mint egyébként a szünetben lévő munkanapokon. Tehát ennek olyan elképesztő feltételei lennének: szombat, vasárnap az iskolai étkezési lehetőségek be vannak zárva – ugye ez, amit Korózs Lajos mondott, a javaslatnak csak egy része –, ez olyan fokú nehézséget okozna egyébként az egész rendszerben, ami szerintem megvalósíthatatlan rövid távon legalábbis, úgyhogy én azt látom, hogy ebben az ügyben addig lehet elmenni, hogy a szünetidőben alanyi jogon biztosítani kell minden rászorulóknak az étkezést. Tehát azt, hogy a konyhás néniket berendeljük vasárnap az iskolákba, óvodákba, javasolnám képviselőtársaimnak, hogy ezt a felvetést azért gondolják végig, ezt lehetetlen megvalósítani most.

ELNÖK: Szabó Timea képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy picit vitatkoznék Révész Máriusz képviselőtársammal, hiszen korábban is nagyon sokszor megfogalmaztunk és be is nyújtottunk olyan módosító javaslatot, ami pontosan az iskolai szünetben és a hétvégéken biztosítaná a rászoruló gyerekek számára az étkeztetést. Ezt mi kiszámoltuk, még az országgyűlési választások előtt, évente 18 milliárd forintból lehetne megoldani, és csak egy gyakorlati példát is mondjak, számos önkormányzat már megvalósította ezt. Tehát igenis vannak erre jó példák, hogy meg lehet valósítani. Nem mindig az iskolák nyitnak ki, van, amikor más intézményt biztosít az önkormányzat arra, hogy a hétvégénként egy előre becsomagolt – akár csak felmelegítést igénylő – napi egyszeri meleg ételt biztosítson a gyerekek számára. Úgy gondoljuk – és egyébként pontosan képviselőtársam is mondta, Czibere államtitkár is ezt erősítette meg –, hogy végre a kormány elismeri azt, hogy van gyermekéhezés Magyarországon, ez egy probléma, és lépéseket fog tenni. Tehát ezt mi üdvözlöttük és egy pozitív lépésnek tartottuk. De pontosan, egyébként Czibere államtitkár úr is elmondta azt, hogy a hétvégéken is biztosítani kell, tehát az, hogy a nyári szünetben ezt biztosítsák, ez nem elég.

Én most nemrégiben benyújtottam egy olyan költségvetési módosító javaslatot, amelyik a közmédia támogatásából vesz el egy akkora összeget, hogy egyébként most már az egész nyári szünetben nemcsak a 130 ezer most tervezett rászoruló gyermeknek, hanem számítások szerint a közel 600 ezer rászoruló gyermeknek biztosítsa a napi egyszeri meleg étkeztetést, úgyhogy ez kivitelezhető anyagilag is és egyébként logisztikailag is. Úgyhogy én kérdezném a kormány képviselőit, hogy mi az oka annak, hogy ezt nem támogatja, tényleg szakmai indokot kérek szépen; ez most nem ilyen piszkálódás, hanem mi az oka annak, hogy ezt ők nem tartják támogathatónak, pláne tekintettel arra, hogy az államtitkár úr megerősítette, hogy ebbe az irányba fog elmenni a kormány.

ELNÖK: Kovács Sándor képviselő úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Lehet, hogy megválaszolom a képviselő asszony kérdését, ugyanis mi most a XXXI-es törvényt tárgyaljuk, és a gyermekek nyári és hétvégi étkeztetését pedig a költségvetési törvény tartalmazza, tehát gyakorlatilag okafogyott ebbe a törvénybe szabályozni, amikor egy másik törvény szabályozza, úgyhogy én ezt akartam hozzátenni. *(Szabó Timea: Ez a kivitelezés a költségvetésben.)* Az egy másik kérdés, de jelen pillanatban a '97. évi XXXI-es törvényt tárgyaljuk, amelynek nem része a nyári étkeztetés, mert azt a költségvetési törvény támogatja; tehát éppen ezért nem támogatom részemről a Korózs Lajos és Borbély Ildikó által beterjesztett törvénymódosítást, mert nem ebben a törvényben szabályozza. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Révész Máriusz képviselő úr.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Szabó Timea! Én voltam önkormányzati képviselő és bizonyos tudásom van arról, hogy ez a része hogy működik. A kőbányai önkormányzat 1990 óta – függetlenül attól egyébként, hogy milyen többségű volt az önkormányzat, milyen színű volt a polgármester – ezt a lehetőséget egyébként folyamatosan biztosította a nyári szünetben a rászorulóknak. Egy dolgot kellett tenni hozzá, el kellett menni arra a helyre ebédért, akkor ezt meg lehetett kapni. És az a helyzet, hogy körülbelül hetede-nyolcada veszi nyári szünetben igénybe az ingyenes

étkezést azokhoz képest, akik egyébként évközben ingyenesen étkezhetnek. Tehát mindenkinek megvan a lehetősége, el kell menni, meg kell enni az ebédet, és a hetede-nyolcada veszi igénybe.

Nem akarok most ebbe belemenni, messzire vezet ez a vita, tehát beszélhetünk itt 600 ezer főről; de 600 ezer gyerek számára biztosítjuk a nyári ingyenes étkezést, annak is sajnos csak a töredéke fogja egyébként igénybe venni. Ez nem jelenti azt, hogy nem kell biztosítani. Csak itt most egy elméleti vitát folytatunk, mert pontosan arról beszélünk mi is, ezt mondta Czibere államtitkár úr is, hogy mindenkinek biztosítani akarjuk a nyári szünetben az étkezést, ehhez a költségvetési források rendelkezésre fognak állni, és az államtitkár úr arra is ígéretet tett, hogy már a 2016-os esztendőben megpróbálják a költségvetést úgy intézni, hogy ez nem pályázati alapon, hanem alanyi jogon járjon az önkormányzatoknak.

Tehát azt gondolom, hogy az ügyek egy részében egy irányban gondolkodunk, van egy másik része, ami viszont problémás. A harmadik pedig, hogy higgyék el, hogy akármennyien is megkapják a lehetőséget, de nem fognak vele mindannyian élni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szél Bernadett képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Egy dolgot szeretnék hozzátenni ehhez a vitához, hogy én magam is elég sok időt töltöttem azzal, hogy bejártam különböző településeket az országban, és azt vizsgáltam, hogy vajon akik nem jelentkeztek a nyári szociális gyermekétkeztetési programba, miért nem teszik azt.

Én azt gondolom, hogy jó helyen kapizsgálnak önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, amikor azt mondják, hogy normatív alapon és ne pályázati rendszerben menjen ez a törekvés. Szakemberek, szakértők is ezt a megoldást szorgalmazzák, ugyanis az önök változtatásával, amit nemrégiben foganatosítottak, az önkormányzatok sora került olyan helyzetbe, hogy nem tudta, nem mert bevállalni azt, hogy megpályázza a nyári szociális gyermekétkeztetési rendszerben való részvételt, mert nem tudja biztosítani a feltételeket hozzá, és a végén attól félt, a nyakába szakad az egész rendszer. Innentől kezdve viszont ezek a települések nem azért nem pályáztak, mert nincs ilyen probléma az országban. Van probléma, csak egyszerűen a feltételek nem voltak adottak.

A magam részéről azt gondolom, hogy kár azt eltagadni vagy kár olyan példákat hozni, amelyek olyan önkormányzatokról szólnak, amelyek elég erősek voltak ahhoz, hogy bevállalják azt, hogy részt vesznek a programban. Itt, az Országgyűlésben, ahol országosan kell ezt a helyzetet néznünk, sokkal inkább azzal kell foglalkoznunk, hogy miért vannak olyan önkormányzatok, amelyek nem tudják vagy nem merik ezt megpályázni. Én azt csak üdvözölni tudom, hogyha önök ezt a problémát érzékelik, és mielőbbi változtatásokat akarnak ebben tenni, hiszen önök voltak azok, akik úgy szigorították meg a rendszert és erre ... úr is emlékeim szerint fölhívta a figyelmet, hogy önkormányzatok kiestek a rendszerből. Innentől kezdve nem az önkormányzat, a gyerekek estek ki a rendszerből, és innentől kezdve ez a probléma nyáron jelentősebb lett ebben az országban, mint korábban volt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Helyettes államtitkár úr... *(Jelzésre:)* Révész Máriusz képviselő úr!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Csak egyetlen mondatot. A statisztikai számok egyébként, Bernadett, nem ezt mutatják. Növekedett a nyári időszakban az ingyenes étkezőknek a száma.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Szabó Timea képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (független): Révész Máriusszal mindig statisztikai vitákba keveredünk. *(Révész Máriusz: És mindig nekem van igazam.)* A 2012-ről 2013-ra változó évben az önkormányzatok, amikor megszületett az EMMI-rendelet, két olyan pályázati feltétellel, miszerint az egyik: kötelező az ételek 30 százalékának 40 kilométeres körzetből származni, azaz helyben termelt. Tehát nem tudtak pályázni, mert az ország számos területén nincs sem állattenyésztés, sem növénytermesztés, az ipari területeken, tehát emiatt nem tudtak pályázni, vagy nem volt melegkonyhájuk, tehát kiszállították és úgy adták ki az ételt.

Nemrég, amikor Czibere államtitkár úr bejelentette, hogy az egyik pályázati feltételt eltörölték, mi külön örültünk és külön üdvözlöttük ezt a lépést, mert a PM sokadik kérésére végre legalább az egyiket eltörölték, hogy nem kell az élelmiszerek 30 százalékának 40 kilométeres körzetből származnia. De ez pontosan azt mutatja, hogy a kormány is érzékelte a problémát, és igenis, ahogy Széll Bernadett képviselőtársam mondta, sajnos az önkormányzatoknak a 40 százaléka utána nem tudott ezekre pályázni. Most eltörölték ezt a feltételt.

De én majd megvárom Balogh miniszter urat, hogy megkérdezzem tőle, hogy most egy tíznapos határidőt adtak egyébként az önkormányzatoknak a pályázatra, a múlt hét elején, bocsánat, ennek a hétnek az elején ment ki a levél, és május 8-a, hogyha jól tudom, a határidő. Nem, a múlt hétvégén, tehát összesen tíz napjuk van az önkormányzatoknak, hogy összehívjanak egy rendkívüli ülést, és benyújtsák a pályázatot. Számos önkormányzat jelezte, hogy rövid az idő. Én beszéltem személyesen Czibere államtitkár úrral, akinek jeleztem ezt a problémát, és ő azt mondta, hogy rugalmasan fogják kezelni ezt a határidőt. Egyébként a levélben is, az EMMI által kiküldött levélben is szerepel az, hogy igen, tudjuk, hogy nagyon rövid a határidő, és igyekszünk segíteni. Csak akkor legalább ne próbáljuk már eltagadni azt, hogy ez egy probléma volt, és, mondom, én is aláírom azt, hogy legalább a kormány most már egy jó irányba megy el. De ne mondjuk azt, hogy az önkormányzatok azért nem pályáztak, mert nem volt kedvük, vagy pedig azt, hogy a statisztika nem igaz, mert egyébként... *(Révész Máriusz: Azt mondtam, hogy több gyerek evett, mint eddig.)* Sajnos nem, mert 130 ezer, most is 130 ezer gyerekhez fog eljutni, és a KSH statisztikája szerint van közel 600 ezer rászoruló gyerek.

ELNÖK: Szél Bernadett képviselő asszony - nagyon röviden, ha lehetne.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Igen, elnök úr, nagyon rövid leszek. Tehát egyrészt szerintem statisztikákról úgy beszéljünk, hogy pontosan mondjuk meg, hogy mely statisztikákról van szó. KSH-adatokra hivatkozva tudom én is azt mondani, hogy a probléma nem enyhült ebben az országban.

Azt is hozzá szeretném tenni, hogy az önkormányzatokra nagyobb terheket most már nem lehet tenni ezzel kapcsolatban. Nekem is majd Balogh miniszter úrhoz lesznek olyan kérdéseim, amelyek kifejezetten arról szólnak, hogy ki fogja finanszírozni az évközi étkeztetést is, mert a költségvetésben ennek nem látom megalapozását. De azt javaslom én is, hogy folytassuk le akkor ezt a vitát a miniszter úrral.

Viszont még egyszer kérem azt, hogy ha statisztikákra hivatkozunk, akkor mondjuk meg, hogy milyen statisztika és pontosan hogy van, mert úgy vagyunk egymással vitapartnerek. Azok a statisztikák, amiket én ismerek, azok kifejezetten arról szölk, hogy Magyarországon ez a probléma velünk van, sőt, egyre jelentősebb.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Révész Máriusz képviselő úr, és utána a vitát le fogom zárni.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Én nem statisztikákra hivatkoztam, hanem azt mondtam, hogy nézzük meg, tehát nem KSH-felmérés, hanem hogy hány gyermek evett 2008-ban, 2010-ben, 2013-ban. Ezek a számok megvannak. Azt étkezés, az ingyenes étkezésben részt vevők száma Magyarországon egyébként nem csökkent az elmúlt időszakban, hanem nőtt.

Nem beszéltem arról, hogy ez a probléma megvan vagy nincs, kétségkívül ez a probléma van, de az elmúlt öt évben ezen a területen előrelépés történt, legalábbis a számok azt mondják, hogy többen esznek ingyenesen, sokkal több pénzt is számunk erre, mint történt ez öt, hat vagy nyolc évvel ezelőtt. Ennyit mondtam, semmi mást. *(Korózs Lajos: Sokkal több az éhező gyerek!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Helyettes államtitkár úr meg lett szólítva, kérdzem, hogy kíván-e reflektálni.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Csak arra, ami ezen előterjesztéshez, illetve a benyújtott jogszabály-módosításhoz kapcsolódik. Nem szeretném idézni Czibere államtitkár úr bizottsági meghallgatásakor elhangzottakat, ismereteim vagy emlékeim szerint itt ült, valóban, mindenki, és ezeket hallhatta az államtitkár úrtól.

Azt szeretném tényszerűen elmondani, hogy 2009-hez képest 25 százalékkal bővültek a források, ami a nyári gyermekétkeztetést jelenti. A képviselő asszony 130 ezer gyermekhez való elérést mond, ami megegyezik a mi előzetes becsléseinkkel. A KSH legfrissebb adata szerint a halmozottan hátrányos helyzetű, tehát a mi szempontunkból célcsoportot jelentő gyermekek száma 128 228 fő. A két szám nagyon hasonló egymáshoz, egy kicsit nagyobb, amit prognosztizálunk ebben a körben.

Szeretném a települési önkormányzatok kapcsán elmondani, a Révész Máriusz képviselő úr által elmondottak valóban a kormány szándékait is tükrözik, és ezen dolgozunk, hogy bizonyos normativitás alapján menjen a jövőben ez a programunk. De a halmozottan hátrányos helyzetű települések ma is önerő nélkül pályázhatnak. Ez egy nagyon fontos dolog, hogy nincsen addicionális forráskövetelmény, tehát magyarul: aki ebbe a programba beleáll, és azt mondja, hogy igen, én felelősséget vállalok a nálam rászoruló, halmozottan hátrányos helyzetben lévő gyermekekért, az ma önerő nélkül, az összes költségét megtérítve ezt a forrást el tudja érni. Ezt szerettem volna megerősíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A 4-es pontban szereplő módosító javaslat szavazása következik. A kormány nem támogatta ezt a módosító javaslatot.

Kérdzem, hogy ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 4 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. Tehát a módosító javaslat nem kapott támogatást.

A háttéranyag tárgyalásának a végére értünk. Ennek megfelelően a részletes vitának a második szakaszát is lezárom. Most a bizottság döntése következik a részletes vita lezárásáról.

Aki a részletes vita lezárását támogatja, az kérem, szavazatával erősítse meg. *(Szavazás.)* 12 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. A bizottság a részletes vitát lezárta.

A bizottság döntése következik a jelentés benyújtásáról, amely a korábban meghozott döntések mellett tartalmazza azt, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Erről következik, a benyújtásról a bizottság döntése.

Aki a benyújtást támogatja, az kérem, szavazatával erősítse meg! *(Szavazás.)* 12 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nincs. Egyhangú volt.

A bizottsági előadók kijelölése következik. Csak többségi előadót kell állítanunk, ha van rá igény. Van igény a bizottság részéről? *(Nincs jelzés.)* Nincs igény. Így ezt a napirendi pontot lezárom.

A napirendi pontokban újabb módosítást javasolnék a bizottság részére. Miniszter úr, államtitkár urak megérkeztek. Nagy tisztelettel köszöntöm Balog Zoltán miniszter urat, államtitkár urakat. És azt a javaslatot tenném a bizottságnak, hogy miniszter úr meghallgatását követően térjünk vissza az első napirendi pont részletes vitájára. Államtitkár asszony megértését is kérjük ebben a dologban.

Erről a napirend cseréről szavazzon a bizottság. Aki egyetért ezzel a cserével, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Egyhangú a bizottság véleménye a napirendi pont cseréjét illetően.

Miniszter úr meghallgatásának elnöklésére Bene Ildikó alelnök asszonyt kérném meg.

(Az elnöklést dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

Balog Zoltán emberi erőforrás minisztere meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagy tisztelettel köszöntöm miniszter urat, államtitkár asszonyt, államtitkár urakat, és akkor most a javaslat tárgyalási rendjére szeretnék javaslatot tenni.

Javaslom a bizottság tagjainak, hogy a vitánk egykörös legyen, és három percet javaslok képviselőtársaimnak, hogy a véleményeket és a kérdéseket feltegyék. *(Jelzésre:)*

Képviselő asszony, parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (független): Én értem a sietséget, de ez egy szakbizottság, és a miniszter urat olyan ritkán tudjuk meghallgatni, még az egykörössel is egyetérttek. Ezt a vitát minden alkalommal lefolytatjuk, legutóbb államtitkár asszony jelenlétében. Akkor már Révész Máriusz, úgy, ahogy van, az időkeretes vitát sem támogatta, én most csatlakoznék hozzá. Legalább hadd tegyük fel azokat a kérdéseket évente egyszer vagy kétszer, amikor bejön miniszter úr, amiket kell; igyekszünk tartani az időt, de ez a három perc egy ilyen szakbizottságban, amikor a miniszter úr itt van, akkor ez tényleg nem elég. Kérem szépen azt, hogy vagy emeljük fel, vagy egyáltalán ne legyen időkeretes, azt gondolom, hogy mindannyian mérsékletet fogunk gyakorolni, és nem fogunk órákig beszélni.

ELNÖK: Szél Bernadett képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm alelnök asszony. Én nem vagyok ennek a bizottságnak a tagja, viszont nagyon fontosnak tartom azt a találkozási lehetőséget, ami most itt megadatik különösen az ellenzék részére. Én nagyon kérem, hogy tartsuk tiszteletben azt a jogosítványunkat, hogy tudjunk miniszter úrral érdemben beszélni olyan kérdésekről, amelyek fontosak az egész ország szempontjából, és egy ilyen szűkítés, hogy három perc alatt kéne elmondanunk a véleményünket és kérdéseket feltenni, ez a csúfság ne essen meg itt velünk ebben a bizottságban, nagyon kérem önt.

ELNÖK: Köszönöm.
Kovács képviselő úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Félig egyetértve az ellenzéki képviselőkkel, én öt percben javasolom és egy körben éppen azért, hogy ne legyen meddő vita. Képviselő asszony hivatkozott államtitkár asszony meghallgatására, ott az öt perc sem volt mindig betartva, nagy tisztelettel; tehát én azt gondolom, hogy időkeretbe kell szorítani még akkor is, ha szakszabotmány vagyunk, öt percben szerintem el lehet mondani egy körben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én úgy gondolom, hogy miután ez miniszter úr meghallgatása elsődlegesen, én az öt percet javasolni fogom. Kérem tisztelettel a bizottság tagjait, hogy egykörös vitában és öt percben tárgyaljuk, ezt szavazásra bocsátom. Kérem a bizottságot, hogy aki ezzel egyetért, igennel szavazzon! (Szavazás.) 8 igen. Ki az, aki nem ért ezzel egyet? (Szavazás.) 4 nem. Ki az, aki tartózkodik? (Szavazás.) 1. Tehát a bizottság elfogadta, hogy ötperces hozzászólások legyenek, és nagyon nagy tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy ezt az időkeretet tartsuk meg. Tisztelettel átadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak.

Balog Zoltán miniszter (EMMI) tájékoztatója

BALOG ZOLTÁN miniszter (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Köszönöm a meghívást is és a lehetőséget, hogy valóban érdemi dolgokról beszéljünk, és ezt javasolnám is. Nyilván van egy olyan műfaj, hogy az azonnali kérdések órája, és ott ilyen attak stílusban feltesszük a kérdéseinket, és akkor röviden válaszolunk. Itt végül is lehetőségünk lenne arra, hogy úgy beszéljünk érdemben az ország helyzetéről, azoknak az ügyeknek a szempontjából, amik ebben a bizottságban érintettek, meg azokról a célokról, amiket kitűztünk, és akkor ennek kapcsán lehet, hogy meg lehet beszélni koncepcionális kérdéseket is, és nemcsak konkrét ügyekben konkrét válaszokat, amikben természetesen állok rendelkezésre, és igyekszem is válaszolni. Aránylag erős csapattal érkeztem, tehát az igazán konkrét kérdések, azokban az államtitkárságoknak a munkája nyilvánul meg. Az én dolgom az, hogy koordináljam ennek a meglehetősen nagy tárcának a munkáját. És a koordináció azt jelenti, hogy a kormány társadalompolitikai céljainak az összehangolása: az egészségügy területén, a család ügyben, a szociális ügynek a területén. Ebbe természetesen beletartozik a felzárkózás is, de nem hagyható ki innen az oktatásnak az ügye vagy éppen a kultúrának az ügye sem, hiszen gondolom, hogy önök is osztják azt a szemléletet, ami arról szól, hogy ezekben az ügyekben, hacsak éppen az oktatást, vagy másképpen a köznevelést hozom ide, az természetesen akár a felzárkózás ügyével, akár a családok ügyével nagyon szoros kapcsolatban van. Tehát nem kell feltétlenül ezeket a korlátokat vagy a határokat sem betartani. Az államtitkárság létrejöttének, illetve a minisztérium

létrejöttének éppen az a célja, hogy ez a fajta koordináció, ez a fajta összehangolás megjelenjen.

Most itt a törvények szerint az elmúlt egy évről kell számot adnom, hiszen évente egyszer van lehetőség erre a meghallgatásra. Nem olyan régen jártam itt, még a miniszteri jelölés kapcsán beszéltünk néhány dologról; nyilván nem választható el ettől az elmúlt négy év sem, de azért én mégis onnan indítanék, abból a céljelölésből, amivel elindítottuk ennek a ciklusnak a munkáját, hogy a mi tárcánk egyik legfontosabb feladata az – talán azt is mondhatnám, hogy a legfontosabb feladata –, hogy Magyarországon a népesedési helyzetbe egy fordulatot tudjunk elérni. Ez elsősorban a gyermekvállalási kedvnek az erősítését jelenti, a kormány részéről azt az üzenetet, hogy azokat a családokat szeretnénk elsősorban támogatni, akik gyermeket nevelnek, és akik egyébként a munkájukkal hozzájárulnak a gazdaság teljesítményéhez. Ehhez tartozik az otthonteremtésnek az erősítése, egyáltalán a családoknak a megerősítése, de ez elválaszthatatlan attól a céltől, amelyik lehet, hogy más tárcához tartozik, de mégiscsak összefügg a mi céljainkkal, a magyar tőkének a gazdaságon belüli megerősítése vagy éppen a nemzeti szuverenitásnak a megerősítése.

Hogy ha koncepcionális kérdésekről beszéltem, én két ügyet szívesen megvitátnék szélesebb összefüggésben is, nem csak konkrét ügyeknek a kapcsán; már az előző bizottságban is, ami érinti a minisztériumunknak a munkáját, felvettem ezt: az egyik az az előterjesztésünk, az a munkánk, ami most már fél éve folyik a tárcán belül. Úgy gondoljuk, hogy Magyarország a méreteihez képest, tehát hogy Magyarország kicsi vagy nagy, vagy közepesen kicsi vagy közepesen nagy, ezen lehet vitatkozni akár a régióban, akár Európában. De mégis azt mondanám, hogy Magyarország méretéhez képest az a fajta szétszakadás, vagy az a fajta távolodás, ami Kelet-Magyarországnak és Nyugat-Magyarországnak akár a tőkeerősségét, akár a jólétét, az életszínvonalát jelenti, az egy olyan súlyos tendencia, amivel mindenképpen szembe kell szállnunk. És azt is tudjuk, azt is látjuk, hogy még a kelet-nyugat leírás sem megfelelő, inkább talán a periféria és a középpont közötti távolodás az, ami leírja ezt a helyzetet. Mondom nem csak szociális értelemben – akár az egészségügyi helyzet vagy éppen az ellátás területén, akár más területen –, ha a családoknak a helyzetét nézzük.

Ezzel kapcsolatban a mi komplex intézkedési tervünk, amivel egyszer már jártunk a kormány előtt, és szeretnénk még egyszer ott megjelenni, és egy intézkedéscsomagot elfogadni, ez a területi differenciálásnak a kérdése. Hogy van-e a magyar állam abban a helyzetben – nyilván most a kormányon, a kormánypolitikán keresztül –, hogy képes a saját közszolgáltatásait vagy a saját közszolgáltatát, ami akár a köznevelésnek a területén, akár az egészségügyi vagy a szociális ellátás, vagy éppen a családi ellátásnak a területén olyan módon differenciál, hogy a hátrányos helyzetű térségekbe több erőforrást biztosít, miközben a fejlettebb térségekben megengedheti magának azt, hogy kevesebb erőforrással is jelen tudjon lenni.

Szerintem az egy olyan cél, amiről érdemes szót váltanunk, hiszen ez akár a szegénység ügyében, akár az egyenlő hozzáférésnek az ügyében egy olyan központi kérdés, akár az európai uniós források elosztásának az ügyében, ahol egy új szakaszt kezdünk, kezdünk már tulajdonképpen az elmúlt évben, amiről szerintem érdemes itt szót váltani. Ennek van nemzetgazdasági célja is, ahogy említettem, van alapvetően fölzárkózási, jóléti célja is. Tehát a területi különbségeknek a mérséklése az egyik olyan koncepcionális ügy, amihez próbáljuk megkeresni az eszközöket a saját tárcánknál, és próbáljuk összehangolni ezt az egyéb tárcáknak a munkájával.

A másik ügy, amiről szintén komplex módon szerintem érdemes beszélni, összefügg ezzel a kérdéssel mindenképpen, az a romaügy, a romák felzárkózásának a

kérdése, ahol az etnikai és a szociális szempontnak az összefüggései egyrészt nehézséget jelentenek a megfelelő eszközök megtalálásában, részben pedig egy olyan speciális megközelítést igényelnek, amiről érdemes beszélni szerintem ebben a körben.

A legelső, és én ezt a legfontosabbnak tartom, de természetesen összefügg mind a két kérdéssel, az a demográfiának az ügye. Arról már az előző meghallgatásomon is a miniszterjelöltségem alkalmával beszámoltam, fontos célom az, és ezt meg is valósítottuk, hogy egy olyan új államtitkárságot hozunk létre a tárcán belül, amelyik célzottan kimondottan a családoknak az ügyére koncentrálna, őket teszi a gondolkodásnak a középpontjába. Elsősorban nem úgy, mint problémát, mint kezelendő problémát, sőt, egyáltalán nem úgy, mint kezelendő problémát, hanem Magyarországnak egy olyan lehetőségét, amely mind a gazdasági megerősítésben, mind a nemzeti szuverenitás megerősítésében fontos szerepet tud játszani. Tehát amikor család- és ifjúságügyi államtitkárságnak nevezzük ezt az államtitkárságot, akkor ebben természetesen benne van az időseknek és a gyermekeknek az ügye is, hiszen a családban így tudunk gondolkodni több generációban.

Itt óvatosan és mértéktartóan azért mégiscsak olyan pozitív eredményekről tudok beszámolni, amiket hogyha tartóssá tudunk tenni, akkor az a fajta demográfiai fordulat, ez talán egy kicsit erős szó, de mégiscsak az a trendváltás, ami az elmúlt években jellemezte Magyarországot, mégpedig az a tény, hogy 1981 óta minden évben csökkent Magyarországnak a népessége az elmúlt 33 év alatt mintegy 800 ezer fővel. Az a fajta beköltözés, ami a határon kívüli területek magyar lakosságát érinti, ez benne van ebben, tehát ez egy sokkal drámaibb demográfiai ügyet jelent.

Tudnunk kell azt, hogy az elkövetkező tizenöt évben ehhez hozzá fog még járulni az a negatív adottság, hogy a szülőképes korú nőknek a száma az 20 százalékkal fog csökkenni, ezt negatív Ratkó-hatásnak is szokták nevezni. Tehát itt a pozitívum, amit mindenképpen jelezni szeretnék, az, hogy 2014-ben a termékenységi arányszám 1,41 százalékra növekedett, ami a legmagasabb érték 1997 óta. *(Novák Előd megérkezik az ülésre.)* Tavaly 91.500 gyermek született, amely több mint az elmúlt öt évben bármikor, és 3,2 százalékkal haladja meg az előző évi születésszámot. Nem gondoljuk azt, hogy direkt módon egy kormányának a politikája tud itt hatni, de indirekt módon, én azt hiszem, hogy mégiscsak, hiszen azok a kedvezmények, éppen akár 2014. január 1-jétől is azok a családoknak jutó kedvezmények, azok a gyermekvállalási kedvet erősítő intézkedések, amiket az elmúlt években tettünk, azok mégiscsak hatással lehetnek vagy mégiscsak üzenetként jelenhetnek meg ezeknek a családoknak az életében. 2010 óta az egyébként rosszul, de általunk is gyakran családi adókedvezménynek nevezett rendszerrel évente közel 200 milliárd forint plusz maradt azoknál a családoknál, akik gyermeket vállaltak.

A családi adókedvezmény megjelölés az azért nem igazán jó, és most, amikor majd a jövedelemadót 2016-ban 16-ról 15 százalékra csökkentjük, akkor még fontosabb tudni azt, hogy a logika, amiben itt gondolkozunk, az az, hogy azokat a kiadásokat, amelyeket a gyermeknevelésre fordít egy család, azokat szeretnénk külön kezelni az adótól, és csak a megmaradó összeget adóztatjuk meg. Ezért illik bele a logikába, ami 2014. január 1-jétől bevezetésre került, hogy akár a járuléknak a terhére is igénybe lehet venni ezt a kedvezményt, és akkor tulajdonképpen már nem is adó, hanem járulékkedvezmény. Ez a növekedés azt jelentette, hogy 2014-ben ez a 200 milliárd, amit említettem, már 234 milliárd volt az előző évben, és aztán 2015. január 1-jétől hozzájárul egyfajta, nevezzük így, ha nem tűnik ez túl hivalkodónak, állami nászajándék azzal az ötezer forintos havi adókedvezménnyel, amit az első házások az első gyermek vállalásáig kaphatnak, de maximum két évig kaphatják.

Az elmúlt év végén döntöttünk arról is, és ez megjelenik a 2016. évi költségvetésben, hogy 2018-ig meg szeretnénk duplázni a második gyermek utáni családi adókedvezményt és a családi visszatérítést. Ez azt jelenti, hogy a tízezer forintos gyermekenkénti kedvezmény összege 2016 és '19 között, tehát négy év alatt évente gyermekenként 2500 forinttal egészen 20 ezer forintra, vagyis a kétszeresére fog növekedni havonta ez a kedvezmény. Ehhez járul, hamarosan indul, tehát július 1-jétől, nem egészen két hónap múlva indul a családi otthonteremtési kedvezmény, becenevén a „CSOK”, ami évente körülbelül 12 ezer családnak tud segíteni. Ez egy kiterjesztett kedvezmény, az első gyermekeseknek a vállalt gyermek után használt lakás vásárlására, lakásvásárlásra használható, új építésére, felújításra, bővítésre, ez az otthonteremtésben szerintem egy jelentős előrelépés lesz.

Megemlíteném még itt, ez különösen a szegényebb családokra jellemző, a szociális üdültetési vagy a nemzeti táboroztatási programot, amelynek keretében 2012 és '14 között összesen 130 ezer gyermek nyaralhatott Erzsébet-táborokban. Azt, hogy ez a szociális üdültetés mit jelent, idén szeretnénk ezt kiterjeszteni a kárpátaljai magyar gyermekekre is. Ez azt fogja jelenteni, hogy három- és nyolcezer közötti gyermeket fogunk tudni hozni Magyarországra, nemcsak a nyári időszakban, hanem az elkövetkező két évben. Az előző évben a kormány ezért megkapta az Európai Nagycsaládosok Szövetségének a nagydíját ezért az Erzsébet-tábor rendszerért, egyáltalán a családi üdültetési rendszerért. Kormány még nem kapott ilyen díjat egyébként Európában.

Az is világos, és a modern vagy posztmodern - mindegy, hogy hogy nevezzük - társadalmakra jellemző, úgyhogy a demográfia szempontjából, a gyermekvállalás szempontjából a gyermeknevelés melletti munkavállalásnak a lehetősége egy nagyon lényeges dolog. Ebből a szempontból a 2014. január 1-jén bevezetett gyed extra több intézkedése, tehát a gyed melletti munkavégzés, a diplomás gyed, a testvér- és az ikergyed, ez mind ahhoz járul hozzá, hogy 2014-től 47.300 család vette igénybe ezeket a szolgáltatásokat. Közel 30 ezren voltak azok, akik a gyés, gyed mellett dolgoztak, és a gyed extrának köszönhetően továbbra is kapták a gyermekük után járó kedvezményeket. Tehát ez az egyik része: munka és gyermeknevelés együtt.

A másik pedig a részmunkaidős foglalkoztatás, amiben Magyarország még mindig meglehetősen a végén kullog az európai lehetőségeknek, de ebben az ügyben akár a munkahelyvédelmi akcióterv, akár más intézkedések, a részmunkaidőben dolgozó kisgyermekes szülők után járó munkáltatói adókedvezmény havi bruttó százezer forint keretösszegig való igénybevétele az egy jelentős lépés, úgy gondolom, előre. A nagycsaládosok esetén a kötelező részmunkaidő a gyermek hároméves kora helyett ma már ötéves koráig kiterjeszthető, ez a plusz két év is hozzájárul ehhez az ügyhöz.

Megint csak a munkavállalás és a gyermekvállalás együttes erősítése jelenti azt, hogy elindítottunk egy olyan óvodai és bölcsődeépítő programot, ahol 2010 és '15 között 28 milliárd forintból közel hatezer bölcsődei férőhelyet hoztunk létre, valamint 4900 már meglévőt korszerűsítettünk. Ebben az ügyben, úgy gondolom, hogy a hároméves kortól kötelező óvoda úgy járul hozzá ehhez az ügyhöz, hogy nyilván ha az óvoda kötelező, akkor a helyet is kötelező biztosítani ebben az ügyben az önkormányzatoknak.

A szemléletformálás is nagyon lényeges ebben az ügyben. Említhetném itt az „Apa” kampányunkat vagy éppen a „Családbarát Munkahely” díjat, amit 2014-ben osztottunk ki. Ha ezt az egészet, az elmúlt öt évet tekintem, akkor azt tudom mondani, hogy 34 százalékkal, tehát több mint egyharmadával, 208 milliárd forinttal nőtt a családok pénzügyi ellátásának az összege. Ezen belül vannak az alanyi jogon

járók és a szerezhető családtámogatások, amiről, ha kérdés van rá, még akkor több dolgot is mondhatok.

A nyugdíjügy. Ez egy valójában, hogy szokták ezt mondani: politikai termékként is használható üzenetünk lehetne, de ezt nem tettük meg, ami talán nem helyes, hiszen a nyugdíjasok ügye alapvetően nagyon fontos közéleti politikai kérdés meg erkölcsi kérdés is. Azzal, hogy az energiaáraknak a csökkenése és a rezsicsökkentés együttes hatásából gyakorlatilag három éven keresztül minimális volt, illetve nem volt infláció – azt is mondhatnánk, hogy negatív infláció volt –, ez azt jelenti, hogy az elmúlt négy évben gyakorlatilag azt a 13. havi nyugdíjat visszaadtuk a nyugdíjasoknak, ha összeadjuk ezeket a nyugdíjemeléseket, amiket a tervezett infláció mértékével megkaptak. Aztán kiderült, hogy a tervezett infláció nem lépett be, és éppen ezért, de természetesen nem vettük vissza a nyugdíjemelést. Az előző ciklus egészét nézve, 2011-től, az első teljes évtől: 2014 végéig, az általános fogyasztói árnövekedéshez képest 6,7 százalékkal, a nyugdíjas fogyasztói kosár alapján számítva 6,9 százalékkal nőtt a nyugdíjaknak a vásárlóértéke. És akkor, ha ehhez még hozzávesszük a 20 százalékos rezsicsökkentést vagy éppen a „Nők 40” intézkedést, amelyet majdnem 30 ezer nő vett figyelembe, ez ugye: a nagymama programunk, akkor ez egy, úgy gondolom, hogy nagyon lényeges előrelépés.

Az ifjúságpolitika ügyében, az ifjúsági garanciaprogramot emelném ki, amely már elindult, és az a tervünk, hogy 2020-ig 170 ezer fiatalnak fogunk tudni segíteni a munkavállalásban. Itt a párbeszéd kérdése szerintem egy nagyon lényeges dolog, a munkahelyvédelmi akcióterv segíti a fiatalok munkába állását. Mondhatjuk azt, hogy Magyarország ma sokkal jobban áll, mint öt évvel ezelőtt egyébként a fiatal diplomásoknak a munkanélküliségében, az európai uniós átlag alatt vagyunk, és különösen csökkent ez a diplomások esetében. Megemlíteném még itt a Nemzeti Tehetség Programunkat, amelynél a kiírásoknak köszönhetően 800 millió forintot lehetett felhasználni egy év alatt ezekben a programokban, több mint 344 ezer tehetség vett részt aktívan ezekben a tehetséggondozó programokban, és legalább ilyen fontos a munkatársaknak a száma, amelyik több tízezer.

Hogy ha áttérek most már a szorosabban vett szociális ügyekre – mert nyilván ezek is szociális jellegű ügyek –, akkor célként mindenképpen a helyi közösség felelősségvállalásának az erősítését emelném ki, illetve az öngondoskodásnak az erősítését, tehát az aktivitásra nevelést. A segély helyett munkát programmal, aminél, úgy gondolom, hogy a közfoglalkoztatással és egyébként a versenyszférában levő foglalkoztatás növelésével elértük azt, hogy ma 23 éves csúcson van a foglalkoztatás. Azt is mondhatnánk, hogy a rendszerváltoztatás óta, amikor bejött a nagy krach, amikor egy év alatt másfél millió munkahely szűnt meg, ilyen magas nem volt, tehát csúcson van a foglalkoztatás, több mint négy millióan dolgoznak és fizetnek adót. Ez a négy millió adófizető, ha arra gondolunk, hogy 2010-ben alig lépte túl a másfél milliárdos számot, akkor szerintem ez elég jól jelzi azt az irányt, amelyre megyünk, és a közfoglalkoztatásnak azt a lehetőségét, hogy egyébként ez egy tisztességes munkaszerződés a magyar állammal, ami után járulékfizetés van, adófizetés van és egyébként természetesen itt is lehet a családi kedvezményt, adókedvezményt érvényesíteni.

Sok kritika éri ezt a programot abból a szempontból, hogy mennyiben tart benn a közfoglalkoztatásban, és mennyire visz a szabad munkaerőpiacra, a versenyszférába. Itt különböző számaink vannak. Szerintem azzal szembe kell nézni ma Magyarországon, hogy van egy olyan réteg, akinek nincs esélye semmilyen gazdasági növekedés esetén sem újat találni a versenyszférában, és tartósan közfoglalkoztatásba lesznek; nyilván itt mondom azt, hogy még mindig jobb, ha itt vannak, mintha szociális segélyen vagy foglalkoztatást helyettesítő támogatáson

léteznek. Ami szerintem egy lényeges feladat a jövőben – és bízom benne, hogy az EFOP, az emberi erőforrás operatív programok ezt erősíteni fogják –, hogy a közfoglalkoztatás mellé egyre több olyan képzést tudjunk adni. Ez egyébként az előző ciklusban is megtörtént már, de a számot mindenképpen növelnünk kell, ami a képzések eredményeképpen megnöveli a lehetőségét arra, hogy a szabad munkaerőpiacra oda találjanak azok, akik a közfoglalkoztatásban egyébként munkaidőben úgy, hogy közben ezért fizetést kapnak, képzési programokban vegyenek részt.

Mindenképpen meg kell említenünk a március 1-jétől, bár ez már nem a ciklusi beszámolómnak az ideje, de mégiscsak úgy gondolom, hogy érdemes erről szót váltani, az átalakult pénzbeli szociális ellátások rendszerét. Úgy gondolom, hogy talán korai még végső ítéletet mondani, bár biztos lesznek, akik ezt megteszik. Ennek az intézkedésnek a hatása – most nem mondom el részletesen, hogy ez hogy alakult, miután mondom, ez már a következő évi beszámolómnak a része lesz – bízom benne, hogy azt az üzenetet, ami arról szól, hogy a helyi közösségnek a felelősségvállalása az egyik oldalról, a másik oldalról a kontrollja természetesen és az öngondoskodás erősítése, azt gondolom, hogy lényeges ebben az ügyben. Az első számaink, az első jelzéseink azt mutatják, hogy egyébként nem csökkent a segélyezésre fordított összeg. Nekünk sem ez volt a célunk, hanem az a fajta átstrukturálás, amelyik a helyi közösséghez teszi ezzel kapcsolatban a döntési jogokat, illetve olyan ügyeket, amikről úgy gondoljuk, hogy nem a helyi mérlegelésnek a kérdése, azokat járási hatáskörbe utalja, és itt az állam százszázalékos felelősséget vállal egyébként a rászorulóknak az ellátásában, központi költségvetési forrásból finanszíroz.

Megemlíteném még a nemzeti drogellenes stratégiát, amit sikerült 2013-ban elfogadnunk. A kábítószer probléma kezelését, amelyre a tavalyi évben összesen 637 millió forintot fordítottunk a megelőző felvilágosító szolgáltatásra helyezve a hangsúlyt.

A gyermekvédelmi szakellátásban az a szándékunk – nem is tudom most pontosan, hogy melyik évtől, január 1-jétől kezdődően –, hogy kimondhassuk azt, ez már január 1-jétől most is érvényes, hogy gyermeket, aki nem igényel speciális ellátást, de egyébként állami gondoskodásba kell venni, tehát egyébként egészséges a gyermek, teljes képességekkel bír, nem kívánunk gyermekotthonba helyezni, hanem nevelőszülőknél. És egyébként három év alatt fokozatosan kivezetjük a gyermekotthonok rendszerét, és minden gyermeket nevelőszülőhöz szeretnénk tenni, vagyis családba, vagy családtípusú ellátásba szeretnénk tenni. És itt a főállású nevelőszülőségnek a bevezetése úgy gondolom, hogy egy nagyon komoly lépés volt, és ennek a kontrollja is a gyermekvédelmi gyámság intézményével, amit tovább finomítottunk az első tapasztalatok alapján; 2013-ban gyermekvédelmi szakellátásban nevelkedő gyermekeknek már több mint 63 százaléka élt nevelőcsaládban.

A nevelőszülői elhelyezés aránya – a 12 év alatti gyermekek körében – 2014 végére már elérte a 84 százalékot, '14. január 1-jétől több mint 5 ezer nevelőszülő került a törvény erejénél fogva szolgálati időre jogosító jogviszonyba, ez úgy gondolom, hogy egy jelentős lépés. És az örökzöld nagyon fontos téma: a gyermekétkeztetés, aminek a körét, az igazi nagy próbatétel 2015. szeptember 1-jétől indul. Éppen az elmúlt héten hozta meg a kormány – két héttel ezelőtt – azt a döntést, hogy kiterjeszti az ingyenes gyermekétkeztetésnek a hatályát: nem 2016. január 1-jétől indulunk, hanem amikor a 3 éves kortól kötelező óvoda indul, tehát 2015. szeptember 1-jétől bővül. Ennek az előterjesztésnek az elfogadásával – a mi becsléseink szerint – 177 442 fővel nő, tehát nem ennyi lesz, hanem ennivel nő a

térítési díjkedvezményben részesülő gyermekek száma, összesen 320 ezer gyermek számára válik ingyenesen hozzáférhetővé az étkeztetés a bölcsődében és az óvodában.

Itt van egy vita, talán ezt is érdemes megvitatni, hogy hogyan is szabályozzunk itt jövedelmi alapon. Mi ezt az ügyet szintén önbevallásra bíztuk, hogy a tehetős szülők; megvan konkrétan az összeg, hogy a legkisebb munkabér nettó összegének 130 százaléka fölött fizetni kelljen térítési díjat, ez 2015-ben 89 408 forint volt, mi egy főre eső jövedelemnek számítjuk ezt a családban. Meglátjuk, hogy egy próbaidő után hogyan is működik majd ez a rendszer.

Néhány szót szeretnék még mondani a szegénységnek, a leszakadásnak az ügyéről, ahol egyrészt megörököltük azokat a hatásokat, és ez jelzi, hogy itt azért tíz-tizenöt évében kell gondolkodnunk, amiket még a Bokros-csomag indított el. Az ideai eredményekben tetten érhetők már a makrogazdasági folyamatok, a gazdasági növekedés megindulása a válságot követően, a foglalkoztatásbővülés, az alacsony infláció, a reálkereset-emelkedés, a társadalompolitikai beruházások, a közfoglalkoztatás, a családi adókedvezmény, a rezsicsökkentés. Ennek az eredménye az, hogy Magyarországon 2013-ban a háztartások 1 millió 287 ezer forintos egy főre jutó éves bruttó jövedelme 4,3 százalékkal haladta meg az előző évet. A TÁRKI adatait, ennek a jelentős kutatóintézetnek az adatait ajánlanám figyelembe, hiszen itt KSH adatok '14-re még csak fokozatosan érkeznek. A TÁRKI legfrissebb mérése szerint 2012 és '14 között viszonylag jelentős, mintegy 16 százalékos reáljövedelem-emelkedés következett be, 2014-ben havonta átlagosan 150 ezer forintot költöttek, amely 80 ezer forintnyi egy főre jutó fogyasztást, az OECD-s I-es skála szerint pedig 91 ezer forintnyi kiadást jelenthetett családonként. Összességében a fogyasztás 3-4 százalék reálnövekedéséről beszélhetünk '12 és '14 között.

Talán a legfontosabb dolog a TÁRKI alapján, a szegénység kiterjedettsége. A 2007 és '12 közötti időszakban megfigyelt növekedést követően változatlan maradt, annak mélysége 26 százalékról 23 százalékra csökkent az elmúlt két év folyamán. Csökkent az olyan gyermekes háztartások szegénysége, amelyekben a szülőkön kívül más felnőtt is él, továbbá az egygyermekes felnőtt párok alkotta háztartásokban élők, a gyermekek és fiatalok, valamint a romáknak a szegénysége is. Ez, úgy gondolom, hogy a közmunkából, közfoglalkoztatásból eredő jövedelemnek köszönhető elsősorban. El kell ismerni azt, hogy a jövedelmi egyenlőtlenség hazánkban valamelyest nőtt. Azt is el kell mondani, hogy még bőven alatta vagyunk az európai uniós átlagnak, úgy is mondhatnám, hogy az első harmadában vagyunk azoknak, ahol ez a fajta növekedés nem olyan drámai, mint az egyéb országokban.

A KSH adatai szerint negyedmillióval csökkent a szegénységgel veszélyeztetetteknek a száma Magyarországon. A 2014-es adatokat értelemszerűen még nem látjuk, ahogy említettem, nincs még KSH-adat, de a 2013-as adatokra ez igaz, a családi adókedvezmény tavalyi kiterjesztésével, amint említettem, január 1-jétől, erről szerintem tényszerűen is be fogunk tudni majd számolni.

Térjünk át az egészségügyre, merthogy jó híreket hoztam. Itt részben Zombor államtitkár úr az érdem, részben pedig hogyha rosszul mondom valamit, akkor kérem, hogy korrigáljon. A tegnapi kormányülésen döntés született arról, hogy 2016-ban a költségvetésben 15,8 milliárd forint áll majd rendelkezésre arra a bérrendezésre, amely 43 ezer ápolót fog érinteni és 18 ezer orvost. Ez azt fogja jelenteni, hogy 2010 és '14 között 95 ezer egészségügyi dolgozót, orvosokat, ápolókat, egészségügyi szakdolgozókat érintett bérkiegészítés vagy béremelés. Mostantól ez a bérkiegészítés része lesz az alapbérnek, és éppen ezért egy komoly mozgóbéremelkedés lesz, ezért nem érint ez minden ápolót, csak azokat az ápolókat, akiknek egyébként ezzel a többletmunkával a mozgóbérük egy jelentős bért jelent.

Tehát a jövő évben, a jelenlegi költségvetésben - ezt még önöknek természetesen meg kell szavazni - 10 milliárd forint lesz az alapellátások fejlesztésére 2016. január 1-jétől, idén már adtunk erre 10 milliárd forintot, 5 milliárd forint a befogadott többletkapacitások finanszírozására, és így szoktuk ezt hívni, hogy a gyógyító-megelőző ellátások céltartalékából átkerül 17,7 milliárd forint bérrendezésre. Tehát ebből bérrendezésre 15,3 milliárd forint szolgál, ezen belül 2,5 milliárd forintot fordítunk a fiatal szakorvosokra. Ez azt jelenti, hogy a rezidensprogramunkban megemelt jövedelemmel lehetnek az itthon maradó szakorvosjelöltek, hogy amikor leteszik a szakvizsgát, akkor utána ne csökkenjen a jövedelmük, hanem meg tudják tartani ezt a jövedelemszintet, erre szolgál a jövő évben ez a 2,5 milliárd forint, Zombor államtitkár úr államtitkárságának a feladata az, hogy a részleteit kidolgozza. 12,8 milliárd forint a korábbi bérpótléknak az alapbérbe való beépítése és a mozgó bérre szolgál, nyilván ez majd a túlóradíjaknak és az egyéb pluszmunkának a kifizetését is segíteni fogja. A maradék 2 milliárd forint pedig valódi céltartalék lesz majd még. Ez így összesen, ha jól számolom, meghaladja a 30 milliárd forintot, ami a jövő évben erre az ügyre fordítódik.

Nyilván meg fogják kérdezni - hogy az önök idejével spóroljak, ezért ezt már elmondom az expozéban -, hogy 2011-től egyébként az OEP céltartalékában rendelkezésre álló összeget is el tudjuk-e már kezdeni erre a bérrendezésre fordítani, erről még tárgyalunk a Nemzetgazdasági Minisztériummal. Ez a két miniszter megállapodásán múlik. A céltartalékban a pénz rendelkezésre áll, én bízom benne, hogy július 1-jétől lehetséges lesz ennek az összegnek a folyósítása is, és akkor azokat a stratégiai célokat egy megerősített egészségügyi szolgálattal, szolgáltatókkal tudjuk teljesíteni, amelyeket kitűztünk magunk elé. A fókuszban a nagy kórházfejlesztések után, amelyekre több százmilliárdot fordítottunk az elmúlt években, elsősorban uniós forrásokból, de nemcsak azokból, most az alapellátásnak a megerősítése van a célkeresztben. Ezzel kapcsolatban egy alapellátási törvénykonceptiót fogadott el tegnap a kormány, ennek a tartalmáról az államtitkár úr a jövő hét elején fog egyeztetni a falusi orvosok szervezetével, az Orvosi Kamarával, a szakszervezetekkel, és bízunk benne, hogy egy olyan alapellátási törvényt fogunk tudni letenni az alapellátásban dolgozóknak az asztalára, amelyik valóban megerősíti ezt a szolgálatot.

Egyetlenegy pontot hadd mondjak, amit a kormány már elfogadott, az iparüzési adó elengedésének a lehetősége a házi orvosoknál. Tehát az önkormányzatok lehetőséget, törvényi lehetőséget kapnak arra, hogy rendeletben szabályozva az iparüzési adótól eltekintsenek a házi orvosi szolgálatoknak a tekintetében. Ez, azt is mondhatnám, hogy egy ős vágya vagy ős kérése, vagy ős sérelme a házi orvosoknak, hiszen ők egy olyan alapellátást biztosítanak, amely az önkormányzatok kötelezettségeként jelenik meg a területen. Tehát ha ezt a fajta adóelengedést megkapják, akkor ez a szolgáltatásnak a biztonságát jelentősen erősíteni fogja.

A kapacitásszabályozásról, a megyei egészségügyi egyeztető bizottságoknak a munkájáról is szívesen beszélek, ha kapok erre kérdést.

Megint csak egy örökzöld téma az egészségügyi intézmények adósságállományának a kezelése, a rendezése. A kormány elfogadta az előző ülésén az a 60 milliárdos tételt, ami erre az adósságrendezésre kerül. Az államtitkár úr elkezdte az egyeztetést részben azokkal, akikkel szemben leginkább tartozása van a kórházrendszernek a késedelmi pótlékok kapcsán, a prioritások kapcsán. Bízom benne, hogy jövő hét elejétől megindulhatnak a kifizetések abban a sorrendben, hogy akikkel először meg tudunk állapodni, nyilván azok részesülnek, azok kerülnek a sornak az elejére. Arra is ígéretet kaptunk a kormánytól, hogy a következő évben is az adósságkezelésre szükséges összeg rendelkezésre fog állni, miközben azt a feladatot kaptunk, hogy természetesen ennek az adósságállománynak a csökkentése az egy

nagyon fontos kormányzati cél. A várólisták csökkentéséről, a meggyorsított diagnosztikához való hozzájárásról az államtitkár úr sokat beszélt az elmúlt napokban, úgyhogy ezt csak megemlíteném.

Az új budapesti kórház megépítésével kapcsolatos kormányzati szándék komolyságát jelzi az, hogy az elkövetkező évben ennek a beruházásnak az elindítására egymilliárd forint fog rendelkezésre állni. Nyilván ennek az új kórháznak a megépítésével kapcsolatban olyan egyeztetések kellene, ami az egész fővárosi ellátási rendszernek az újraszervezését teszi szükségessé.

Van még itt egy jelentős beszámoló, az európai uniós forrásoknak a felhasználásáról, hogy hogyan illeszkednek a társadalompolitikai célokhoz; én ezt most megspórolnám azért, hogy a fél órát, ami rendelkezésemre állt, ne lépjem túl, de természetesen, ha kérdéseket kapok, akkor erről is szívesen beszámolok. Köszönöm szépen a figyelmüket.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm miniszter úr, és most tisztelettel kérem a bizottság tagjait.

Szabó Timea képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Köszönöm a beszámolót miniszter úr. Sok kérdésem van, úgyhogy rövid leszek.

Először is szeretnék egy kicsit aktuálpolitikai kérdéssel nyitni, és utána rátérek a szakmai kérdésre. Szeretném miniszter úr véleményét megkérdezni a halálbüntetéssel kapcsolatban.

Aztán szeretném megkérdezni miniszter úr véleményét, hogy mit gondol a PM által javasolt alapjövedelemről; ugye, ez a havi 50 ezer forint, 25 ezer gyermekeknek, illetve, ami ezzel járó nettó minimálbéremelés százezer forintra, ami nem jár a munkáltatói terhek, illetve a munkaadói terhek emelésével.

A gyermekétkezéssel kapcsolatban. Először is ritkán teszek ilyet, de üdvözlöm azt, hogy a kormány és a minisztérium végre belátta, hogy létezik ez a probléma, és azt hiszem, hogy egy jó irányba valóban történt egy lépés. Ezzel kapcsolatban külön üdvözljük azt – amit én már elmondtam itt a bizottságban, mielőtt miniszter úr megérkezett volna –, amit a PM már két éve javasolt, hogy a pályázati feltételek közül vegyék ki a helyben termelt élelmiszerekre vonatkozó kötelező feltételt, mert bár támogatjuk a helyi termelést, de sajnos emiatt ugye, elesett a pályázati lehetőségtől számos önkormányzat.

Viszont szeretném megkérdezni azt, mi volt az oka annak, hogy idén nem készült EMMI rendelet ezzel kapcsolatban, csak egy levelet küldtek ki az önkormányzatoknak, lehet, hogy ez egy technikai dolog, csak érdekelne, hogy ez miért történt meg, illetve nagyon rövid a pályázati határidő, amit az önkormányzatoknak engedtek. Számos önkormányzat jelezte, nem biztos, hogy fogják tudni tartani, ugye, 10 nap áll összesen rendelkezésükre a levél kézhezvételétől a május 8-i beadási határidőig arra, hogy összehívjanak egy rendkívüli testületi ülést, plusz beadják a pályázatot. Kérdezném azt, hogy mennyire rugalmas a minisztérium, mert nyilván a minisztériumnak is az az érdeke – én beszéltem Czibere államtitkár úrral –, hogy minél többen beadják a pályázatot. Értem, hogy kezdődik az iskolai szünet, tehát ebben gyorsan kell lépni, de mennyire tudják ezt rugalmasan kezelni? Illetve ugye, jelezték ezt, hogy jövőre – amit szintén üdvözlünk – megváltozik a rendszer, de az idei nyári gyermekétkeztetéssel kapcsolatban én ugye, beadtam nemrégiben egy költségvetési módosító javaslatot, ezt támogatja-e a kormány, hiszen ez idénre még

nincsen megoldva, értjük, hogy jövőre már van egy politikai akarat, hogy ezzel is foglalkozzanak.

Tárki adatokra hivatkozott miniszter úr is, illetve korábban az államtitkár úr is, hogy a Tárki szerint csökkent a szegénység – miniszter úr is felsorolta, hogy ez milyen családokat érintett leginkább. Viszont ugyanebben a Tárki jelentésben szerepel az, hogy a szegénység előfordulása 50 százalékra emelkedett a nagycsaládosok körében, ami korábban, két évvel ezelőtt 41 százalék volt, 2009-ben 20 százalék. Miniszter úr hogy látja ezt a problémát, mi ennek az oka, és tesz-e valamit a kormányzat ennek érdekében, hogy ez a mutató javuljon. Ugye, itt nem kimondottan csak roma családokról van szó, hozzáteszem, hanem ugye, azokról a családokról, akik az elmúlt években elvesztették a munkahelyüket.

Korábban államtitkár asszonytól kérdeztem, csak szeretnék miniszter úrtól megerősítést kapni, hogy valóban nem tervezi-e a gyés és a családi pótlék emelését a kormány. A gyed-extra és a diplomás gyed valóban jó intézkedés, csak azokat éri el, akik ugye, korábban már dolgoztak, volt munkahelyük, míg a családi pótlék és a gyés olyanokat is érint, akik ugye, valamilyen módon elvesztették még szülés előtt a munkájukat, tehát ezeken is segíteni kéne.

Ígérték jövő januártól a diplomás bölcsődei dolgozók bérének emelését, ez azonban a bölcsődei dolgozók körülből 15 százalékát érinti. Mi fog történni a nem diplomás bölcsődei dolgozókkal, lesz-e, vagy van-e erre valamilyen terv?

Czibere államtitkár úr a napokban a gyermekvédelmi alapellátás hiányosságairól beszélt. Az örömteli számunkra, hogy megint realizálódott ez a probléma a kormányzatban, de milyen tervek vannak a jelzőrendszer megerősítésével kapcsolatban?

Szintén Czibere államtitkár úr mondta nemrégiben egy konferencián, hogy a kormány elkötelezett a romák integrált oktatása terén. Ebben az esetben miért jut kevesebb pénz az integrációs célú programokra, és miért engedi meg a kormány – én tudom, hogy miniszter úr is elkötelezett híve az egyházi iskolákban a szeretetteljes szegregációnak, ahogy miniszter úr fogalmazott. *(Balog Zoltán miniszter: Ne kérje, hogy bepereljem, soha nem mondtam ilyet.)* Bocsánat, akkor én rosszul fogalmaztam, akkor, ahogy a sajtóban megjelent. *(Balog Zoltán miniszter: Majd megmondom az újságírók nevét, akik elvesztették a pert, mert ilyeneket adtak a számba, én hülyeségeket nem szoktam mondani.)* Jó, de van elég nyilvánosság itt ahhoz, hogy akkor azt mondom, ahogy a sajtóban megjelent, akkor úgy fogalmazom, hogy a roma gyerekek elkülönített oktatása. *(Balog Zoltán miniszter: Szeretetteljes felzárkózást tudnék javasolni, ha azt szeretné mondani, amit én mondom. Köszönöm szépen.)* Szeretetteljes felzárkózás, rendben van, köszönöm miniszter úr.

Ehhez kapcsolódóan lesz-e felzárkóztatási törvény, ami ugye, többször felmerült, hogy fog ilyen készülni, terveket láttunk ezzel kapcsolatban, mi az álláspont? Illetve nemrég jelentette be szintén az államtitkárság, hogy a fiatalok hazahozatalára, a külföldön dolgozó fiatalok hazahozatalára százmillió forintot különít el a kormány.

ELNÖK: Képviselő asszony, letelt az 5 perc.

SZABÓ TIMEA (független): Ez azért elég alacsony összeg tekintettel arra, hogy most a kastélyfelújításra – most jelentették be – százmilliárd forintot tervez a kormány fordítani. Ugye, ennél még egyes kormánytagok villája is többre kerül; illetve miniszter úr meghatározó problémának tartja-e a fiatalok kivándorlását, ezzel kapcsolatban, ha erre mondana véleményt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (Kovács Sándor:6 perc.)

SZABÓ TIMEA (független): Illetve bocsánat, egy utolsó kérdés. Meghatározó problémának tartja-e a bevándorlást, illetve szigorítana-e miniszter úr a jelenleg hatályos törvényen? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő asszony.
Tapolczai Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen. Először is köszönöm szépen miniszter úrnak a beszámolóját, és szeretném előre jelezni, hogy fél egy-háromnegyed egy tájékán a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre kell elmennem előadást tartani „a fogyatékosokkal élők esélyegyenlőségéről a közszolgálatban” – egy ilyen című tantárgy fut ott, és ehhez is kapcsolódik a kérdésem.

Az egyik kulcsgondolat volt a közszolgálat a beszámolóban. A fogyatékos személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény is hangsúlyozza, hogy a társadalmi befogadásnak teljes körűnek kell lenni, és ezen belül az egyetemes tervezés elvét hangsúlyozza az egyezmény. Az utóbbi évek alapján bátran lehet állítani, hogy pozitív példák vannak például a kormányablakoknál, ezt a hallássérültek szempontjából legalábbis biztosan tudom állítani. És ehhez kapcsolódik az, hogy milyen intézkedéseket terveznek a kormányablakok, illetve a járási, megyei kormányhivatalok ügyfélbarát szolgáltatásainak kialakítása kapcsán.

Említette az Erzsébet-táborokat és az Erzsébet-programot, és azt, hogy a Kárpát-medencei, Kárpátaljai gyerekek táboroztatását is tervezik. A fogyatékosokkal élő gyerekek táboroztatásával kapcsolatban kérdezném. Az Erzsébet-program honlapja szerint a fogyatékosokkal élő pályázati nyertesek 5900 fő, ugyanakkor a nyugdíjasoknak szóló pályázatoknál közel 58 ezer fő nyertes van, családi pályázatoknál 42 ezer, az Erzsébet-táboros pályázatnál 62 ezer körül, tehát a fogyatékosokkal kapcsolatban ez volt-e a keretszám, ez volt-e az előirányzat, vagy bőven lehetett volna még pályázni? És az a kérdésem még, hogy ezen az arányon terveznek-e változtatni annak érdekében, hogy a fogyatékosokkal élő gyermekek és felnőttek nagyobb arányban tudjanak pályázni.

Az európai fogyatékosügyi stratégia 2010-2020 között előírja a fogyatékos személyek foglalkoztatásának bővítését; 2020-ra el kell érni a 75 százalékot. Ezen a téren még bőven van tennivalónk. Ezzel a kapcsolatos a kérdésem, hogy milyen intézkedéseket terveznek a jövőben a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának támogatására.

Az utolsó kérdés pedig visszacsatlakozik az egyetemhez. A mai előadásom témája külföldi és hazai gyakorlatok, pozitív példák a fogyatékosbarát önkormányzatok témájában. Kérhetnék-e a miniszter úrtól a 2015-ös évből egy olyan pozitív példát, amit bátran adhatok tovább a hallgatóknak? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Sebestyén alelnök úr, és utána jön majd Szél Bernadett képviselő asszony.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Először amiről szeretnék kérdezni: az egészségügyi dolgozóknak a bérfelzárkózásáról nagyon szép számokat hallottunk, de a szociális dolgozók bérfelzárkózásáról nem hallottuk ezeket a számokat, és a hétre már a sajtóból úgy lehetett értesülni, hogy lesznek a 2016. január 1-jétől bevezetendő szociális életpályamodellnek konkrét

adatai is. Én ezekre lennék kíváncsi, hogy ezek milyen mértékűek lesznek, segítenek-e a szférában dolgozókon.

A második kérdésem, hogy beszélt a nagymama programról, a nők negyven éves szolgálati viszony utáni nyugdíjlehetőségéről. Ön is bizonyára tudja, országos aláírásgyűjtésbe kezdtünk, várhatóan több százezer aláírást fogunk az önkormányzatok asztalára letenni a férfiak negyven éves munkaviszony utáni nyugdíjlehetőségéről. Kérdezem azt, hogy egy ilyen nagypapa program beindításán nem gondolkozik-e a kormány, főleg alátámasztva az összegyűjtött aláírásokkal. Most nem kezdem el sorolni az érveket, mert az öt perc erre kevés lenne, mindannyian tisztában vagyunk vele, és úgy gondolom, hogy ez ugyanúgy indokolt lenne, mint a hölgyeknél a negyven éves munkaviszony utáni nyugdíj lehetősége.

A harmadik kérdésem az a szociális ellátáson belül egy területtel kapcsolatos, ez a hajléktalanellátással kapcsolatos. Előbukkantak a közelmúltban problémái ennek az ágazatnak. Az egyik ilyen probléma a bevándorlók kérdése. Amikor az előző ciklusban ezt a törvénymódosítást elfogadta az Országgyűlés, akkor úgy emlékszem, 13 vagy 17 bevándorlóról beszéltek, akiket a hajléktalanellátóknak kell ellátniuk. Amióta beindult ez a tömeges bevándorlók hullám, azóta ez a szám a többszörösére nőtt, és küzdenek a hajléktalan-ellátó intézmények ezzel a problémával. Nagyon sokszor azért, mert hogy TAJ-szám nélkül jelennek meg határozattal ezek a bevándorlók a hajléktalanellátó intézményeknél, és így hónapokon keresztül normatíva nélkül kell a feladatokat ellátni velük kapcsolatban. Nagyon jól tudjuk, hogy így is nagyon nehezen működik a rendszer ezekkel a normatívákkal. Kívánnak-e kezdeni valamit ezzel a problémával? Én úgy gondolom, hogy ami idegenrendészeti kérdés, az tartozzon az idegenrendészetre, egészen más, speciális ellátást igényel, mint a hajléktalanellátás, ráadásul, mint hallottam, hajléktalanellátó intézményekben a konfliktusok sem kevesek az ő megjelenésük következtében.

A hajléktalanellátásnál még egy dolog: nagyon jól tudjuk, hogy a hajléktalanellátás nagyon ékes példája annak, hogy hogyan tud egy szociális ellátórendszer vagy egy szociális ellátás végállomás jellegűvé válni. Kérdezem én, hogy végre lesznek-e komoly és korrekt pályázatok arra vonatkozóan, hogy a végső állomás előtti, vagyis az önálló élet előtti utolsó lépcsőfokot is meg tudják teremteni ezek az ellátók. Igény lenne rá, nagy pénzeket igényelne, de úgy gondolom, kifizetődő lenne, ha ténylegesen ki lehetne vezetni hajléktalan embereket ebből az élethelyzetből.

Próbálok mindent sorra venni. A negyedik: beszélt a miniszter úr a koordinációról, hogy azért szükséges ez a nagy minisztérium, hogy a megfelelő koordináció az ágazatok között meglehessen. Én úgy gondolom, hogy erre szükség van a minisztériumok között is, és néha ez nagyon hiányosnak tűnik.

Beszélt a miniszter úr a drogprevencióra szánt összegről - nagyon kevés, úgy gondolom. És közben azt látjuk, hogy a BM által működtetett, rendőrök által működtetett iskolai drogprevenció pedig pénz hiányában szinte ellehetetlenült már. Nekem rendőrök panaszkodtak arról, akik ezt a feladatot ellátják, hogy arra nincsen keretük, hogy jutalomként egy nyalókát vegyenek ott a diákoknak, hogyha esetleg egy kérdésre jól válaszolnak vagy egy feladatot jól teljesítenek. Tehát úgy gondolom, hogy az együttműködésnél fontos lenne egymás támogatása is, és persze ez elengedhetetlen anélkül, hogy az erre szánt összeget emeljük vagy emelésre kerüljön, ugyanis ez a probléma egyre iszonyatosabb méreteket ölt az országban.

A jelzőrendszerrel szerettem volna beszélni, de azt előttem már képviselőtársam megkérdezte, erről nem kívánok beszélni.

Az idősellátásról szeretnék még beszélni, de ez egyébként az egész szociális ellátórendszert érinti. Az élet felülírta azt, hogy az 1/2000-es által már akkor is

szerintem kevés keretszám, ami a dolgozói létszámot határozza meg, úgy gondolom, hogy reformálásra szorul, főleg, hogyha arra gondolunk, hogy idősellátásnál, szakosított ellátásnál bevezetésre került a 40 pontos szükséglet megléte. Nagyon jól tudjuk, hogy milyen állapotban lévő idős emberek kerülnek be az idősotthonokba, és a jelenlegi szabályozás szerint az 1/2000-es szerinti keretszámok szerinti dolgozói létszámmal nem igazán lehet színvonalasan és maradéktalanul elvégezni az ott lévő feladatokat, vagy legalábbis embertelen küzdelemmel lehet ezeket csak elérni. De ez csak egy kiragadott példa, úgy gondolom, hogy minden egyes területen ezek a létszámok felülbírálatra, fejlesztésre szorulnak.

És hogyha már létszámokról beszélünk, a gyermekvédelmi jelzőrendszeréről szó volt, gyermekvédelmi alapellátás, gyermekjóléti szolgálatok. Nagyon jól tudjuk, hogy a bevezetés óta nem igazán változott a helyzet. Törvény által előírt létszámoknak a többszörösével dolgoznak a gyermekjóléti szolgálat család gondozói. Úgy gondolom, hogy ezt is csak egy megfelelő és országos méreteket öltő reform és fejlesztés árán lehet orvosolni, kiküszöbölni.

Én röviden ezeket szerettem volna, köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. Ő nem tagja a bizottságunknak, de tanácskozási joggal, mivel LMP-s tagunk nincsen, részt vesz a bizottság ülésén.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, alelnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm én is a beszámolóját. Ha megengedi, olyan területekre koncentrálnék, amik kimaradtak az ön által felsoroltakból.

Az első kérdésem az az ÖRO által vezetett Út a munka világába című programmal kapcsolatos, ugyanis továbbra sem értem azt, hogy egyáltalán a minisztérium hogyan fogadhatott el egy olyan projektet, amelynek a kiírásában olyan tételek szerepelnek, hogy például a projektmenedzser az, ha minden igaz, jobban keres, mint ön, tisztelt miniszter úr. De utazásra annyi pénz van beiktatva, hogy háromszor a Föld és a Hold távolságát meg lehetne tenni, illetve az Egyenlítő körül ötvenötször körbe lehetne utazni a Földet. De szerepel ott 122 millió forint tanulmányokra is, ezeket mondjuk úgy másfél évig kellett volna írni, hogy elkészüljenek – és akkor nem szemezgetek tovább abból a listából, amit önöktől megkaptunk. Viszont továbbra is az a kérdésem, hogy egyáltalán hogyan csúszhatott, tehát hogyan engedélyezhették önök azt, hogy ez így működjön, egy ilyen projekt. Ki a felelős az ön minisztériumában ezért?

Szeretném önnel megosztani azt a véleményemet, hogy álláspontom szerint nem elég egy minisztériumi monitoringvizsgálat ahhoz, hogy kiderüljön, hogy itt pontosan mi történt. Önöknek, a kormánynak van egy nagyon hathatós ellenőrzési apparátusa, és azt gondolom, hogy ez egy olyan alkalom volna, amikor be kellene ezt vetni. Szeretném önnek arra is felhívni a figyelmét, hogy a Lehet Más a Politika nem kaphatta meg az EMMI által elvégzett monitoringvizsgálatnak az eredményét, és én most személyesen is tisztelettel öntől szeretném kérni, hogy ezt bocsássa a rendelkezésünkre az átláthatóságnak és az ellenzéki kontrollnak a jégében.

Folytatom ezt egy következő kérdéssel, ami az LMP dolgozói szegénység elleni programjában került benyújtásra. Sajnálattal vettük tudomásul, hogy ezt a Gazdasági bizottság nem támogatta – de lehet, hogy önnek más az álláspontja. Ezért tisztelettel kérdezem öntől, hogy ön támogatja-e azt a javaslatunkat, hogy a családi pótlékot és a családi adókedvezményt kiterjesszük azokra a családokra, akiknek az otthonában 24 éves korig felsőoktatásban részt vevő fiatal tanul, ezzel is segítve a családokat a

teherviselésben, illetve inspirálva a fiatalokat arra, hogy tanuljanak, vegyenek részt a felsőoktatásban.

Folytatom a kérdéseimet egy viszonylag aktuális kérdéssel, mert én úgy hallottam, de erről nincsenek biztos információim, hogy tegnap a kormányülésen szó volt a szociális dolgozók életpályamodelljének a bevezetéséről. Ha igen, akkor tisztelettel kérem, hogy informáljon arról, hogy önök pontosan mit döntöttek, mert nagyon nyugtalan vagyok azzal kapcsolatban, hogy az OKÉT számára előkészített kormányzati anyagban csak az áll, hogy idén is lesz ágazati pótlék, ugyanakkor a szociális dolgozóknak teljesen világos követeléseik vannak az életpályamoddal kapcsolatban. Én szeretném ismételtelen elmondani, hogy itt 93 ezer olyan emberről van szó, akik kevesebbet keresnek, mint a létminimum, és a dolgozóknak az átlaga is 69 ezer forint nettó. Azt gondolom, hogy ez egy végtelenül méltatlan helyzet, és én tisztelettel kérem a miniszter urat, hogy tájékoztasson róla, hogy a kormányzat mikor hajlandó lépni ezzel kapcsolatban.

Illetve külön ki szeretném emelni a bölcsődei dolgozóknak a helyzetét, illetve a szakápolóknak a helyzetét. Én kérdezem a miniszter urat, hogy mikor kerülnek végre ezek a teljesen jogos bérvkövetelések meghallgatásra, mikor kapják meg ezek az emberek a pénzüket, azt, amit kérnek, és azt gondolom, hogy nagyon szerény követeléseik vannak ahhoz képest, hogy mennyire fontos munkát végeznek el ebben az országban.

Szeretném felhívni az ön figyelmét egy olyan helyzetre is és az álláspontját szeretném kérni arról, hogy a KLIK most már jó ideje törvénysértő módon foglalkoztat közmunkában pedagógiai munkát segítő munkatársakat, ugyanis előírás, hogy ezeknek az embereknek közalkalmazotti jogviszony jár. A köznevelési törvény tiltja ezt a helyzetet. Ennek ellenére ezek az emberek közmunkásként dolgoznak a KLIK égisze alatt. Én azt gondolom, hogy ez minden létező szabályozást sért, jóval kevesebb bért kapnak ezek az emberek, tehát közmunkás bért kapnak, ahelyett, ami járna nekik, közalkalmazotti bér. Kérdezem tisztelettel a miniszter urat, hogy egyetért-e a KLIK törvénysértő, jogsértő gyakorlatával, illetve azzal a tendenciával, hogy most már rendre azt figyeljük meg, hogy közmunkásként alkalmaznak olyan embereket, akiket tisztos bérért kellene megfelelő jogviszonyban alkalmazni.

Rátérek három olyan szociális ügyre, ami kifejezetten önkormányzatokkal kapcsolatos és pénzügyeket érint. Czibere államtitkár urat is kérdeztem az üléssteremben azzal kapcsolatban, hogy itt az ingyenes gyermekétkeztetésnek a költségeit önök hogyan kívánják fedezni. Leszögezem, üdvözlöm azt, hogy önök végre előreléptek ezen a területen, és én azt kívánom, hogy egyre hathatósabban és jobban tudjon ez a program folytatódni. Viszont aggodalommal tölt el, hogy nem látom a költségvetésben egyelőre megalapozva, tehát nem látom azt a pénzt, amivel önök a szándékaikat finanszírozni szeretnék, ugyanis ugye, itt idénre plusz 18 milliárd forintra lenne szükség, és én csak 3 milliárd forintról tudok, hogy önök ennyi többletet adnának arra a célra, ami, mondom még egyszer, tehát ez egy helyes cél, hol van a forrása, és mi lesz a különbözettel és akkor itt jön be rögtön az a kérdés, hogy ugye, nem az önkormányzatoknak kell ezt majd fizetni. Ugyanis az önkormányzatok már most is nagyon nehéz helyzetben vannak, a Lehet Más a Politikának a politikusai több kistélepülési önkormányzat vezetőivel direkt ebből a célból tájékoztató beszélgetéseket folytat le.

ELNÖK: Képviselő asszony, letelt az idő, kérem, hogy fejezze be.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Jó, akkor a kérdések következnek nagyon gyorsan. *(Derűltség.)*

ELNÖK: Én kérem, hogy most nagyon gyorsan, adjuk meg az időt a többieknek, akik betartották.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Mikor kapják meg a 35 milliárd támogatást szociális segélyezéshez az önkormányzatok? Illetve a nőikkel kapcsolatban szeretném még azt kérdezni, hogy mikor lesz női esélyegyenlőség?

ELNÖK: Szeretném most már lezárni. *(Dr. Szél Bernadett: Elnézést, a másik képviselő is kapott egy plusz fél percet, én is kérem azt a plusz fél percet.)*

ELNÖK: Ön is megkapta már a plusz fél percet képviselő asszony. Mindenki várja, és kérem, hogy tartsuk be a szabályokat, 5 perc időkeret, túlléptük. *(Dr. Szél Bernadett: Tiltakozom, de elfogadom, hogy így döntött.)*

Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak.

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Tisztelt Miniszter Úr! Szeretném megkérdezni, látta-e már ön a 2014-es zárszámadási törvényt. Annál is inkább, mert most megnyitásra került a 2015-ös, és úgy hallom, hogy a jövő héten, szerdán a 2016-os költségvetési törvényt fogjuk tárgyalni. Helyénvalónak tartja-e miniszter úr, hogy csak ősszel kerül benyújtásra a 2016-os költségvetést megalapozó adótörvény? Milyen törvényt lehet úgy elfogadni, ha a bevételi oldalt nem látjuk, mielőtt az Országgyűlés dönt a kiadási oldalról?

Szeretném megkérdezni azt, hogy milyen megfontolásból döntöttek úgy, hogy szeptember 1-jével meg fogják szüntetni az óvodáztatási támogatást.

Én is megkérdezném, hogy lesz-e béremelés a szociális szférában, és mikor várható az életpályamodell bevezetése a szociális területen.

És kérem, pontosítson egy dolgot, mert lehet, hogy én félrehallottam, hogy a gyógyító, megelőző munkából akarnak bért fejleszteni az egészségügyben? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák Előd képviselő úré a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! Egyetlen fő kérdést szeretnék feltenni, egy eldöntendő kérdést, amire, hogyha igennel vagy nemmel felel, akkor megspórolhatja nem csak a mellébeszélést, de az alkérdéseimre, a konkrét kérdéseimre adott választ is, hiszen abból már tudni fogom az igazi választ.

Ez a kérdésem úgy hangzik. Egyetért-e ön azzal, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás. Ezt a kérdést egy éve az ön miniszterjelölti meghallgatásán is feltettem, sajnos akkor erre nem válaszolt, illetve mellébeszélte; illetve, hogy a jegyzőkönyvünkből idézzem: „én most erre nem fogok egyenes választ adni, mert ilyenek a fideszesek, mindig kitérnek az egyenes válasz elől”. Nos, ez legalább őszinte volt, de valóban nem válaszolt. És hiába tettem fel utána a plenáris ülésen is szóbeli kérdést önnek, csak parlamenti államtitkára válaszolt újabb mellébeszéléssel. Pedig nem nehéz a kérdés. Azt kell eldönteni, hogy sok-sok fontos kérdés közepette, ki merik-e jelenteni azt, amit a Jobbik ki mer. Nyilvánvalóan nálunk is voltak viták, de az országos elnökség és az országos választmány állásfoglalása után a Jobbik kimerte mondani és a programjába belemerte írni, hogy sok egyéb fontos probléma mellett, miközben önök el kívánják adni a magyar földet idegeneknek, miközben áramolnak ki külföldre a fiatalok, és még sorolhatnánk a sok-

sok problémát, de mégis a legnagyobb probléma szerintünk ez. Ki meri-e végre ezt mondani?

Mert sajnós azt látjuk, hogy a kormányzat intézkedései, megítéléseink szerint, ezt nem tükrözik. Félreértés ne essék, ez nem a Novák Katalin vezette család és ifjúságügyi államtitkár asszony elleni személyes támadás, ez inkább az ön elleni személyes támadás. Hiszen úgy ítélem meg, hogy ön nem volt képes a kormányban kiharcolni az ennek a területnek járó nemzetstratégiailag rendkívül könnyen indokolható támogatásokat. Sőt, még az sem egyértelmű, hogy ön a saját minisztériumán belül ezt tekinti-e a legfontosabb területnek.

Tehát az, hogy az adott miniszterek az övékét tekintik a legfontosabbnak, az még, azt gondolom, bocsánatos bűn ebből a szempontból, de mégis önnek miniszterként, azt gondolom, itt az idő, hogy állást foglaljon, hiszen úgy néz ki, hogy a magyarság generációnként megfeleződik. Körülbelül itt tartunk jelenleg, hiszen bár ön az 1,4 tizedes termékenységi rátával takarózott, azonban ez a magyar állampolgárokra vonatkozó kimutatás, az egy magyar nőre jutó gyermekek száma, egy magyarországi állampolgár nőre jutó gyermekek száma. Azonban, ha levesszük a tizenhárom nemzetiségként nyilvántartott kisebbséget és kifejezetten a magyarokat vizsgálánk, engedtesék meg, hogy azért vizsgálhassuk ezt a kérdést is, ahogy vizsgál a KSH is ezzel kapcsolatos kimutatásokat. (*Balog Zoltán miniszter: Rasszistáknak szabad.*) Nem rasszisták. Legyen szíves, ne szóljon közbe és tartsa be a Hárszabályt, miniszter úr, és türtöztesse magát.

ELNÖK: Szerintem, én úgy kértem képviselő urat, hogy a miniszter úrhoz a kérdéseket, illetve az ide tartozó, megfelelő módon elővezetett, úgymond véleményeket szíveskedjen elmondani.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Így van, pontosan azt teszem, a Hárszabály szerint indokolva a kérdésemet. Azonban én megkérem miniszter urat is, hogy tartsa be a hárszabályt, és az indulatait próbálja mérsékelni. Hiszen azt gondolom, hogy ha a KSH is és a törvények is nyilvántartanak tizenhárom nemzetiséget – köztük például a cigányságot is –, akkor igenis kimondhatjuk azt, amit egyébként bizonyos nem hivatalos elemzésekben már láthatunk, hogy a magyar nőkre jutó gyermekek száma bizony már egy alatt van. Tehát, amit egyébként Pokol Béla alkotmánybíró is kimondott, hogy a cigányság generációnként megduplázódik, az bizony igaz; sőt hozzátehetjük, hogy eközben a magyarság generációnként megfeleződik. Ehhez pedig még hozzájön az is, hogy gazdasági menekülteként közel egymillió aktív korú magyar ment nyugatra, ráadásul a belső vándorlás miatt pedig a falvak egyenesen elnéptelenednek.

Kérdésem az is, hogy problémának tekinti-e azt, amit miniszterelnök úr, ugye, tudjuk, hogy nem tekint problémának, hogy gazdasági menekülteként már közel egymillió magyar ember ment, ahogy ő fogalmazott, szerencsét próbálni.

Kérdésem az is, hogy ki meri tehát ezt mondani, amit egyébként az Iránytű Intézet reprezentatív felmérése szerint a magyar állampolgárok 59 százaléka ki mer mondani, ugyanis arra a kérdésre, hogy vannak, akik úgy gondolják, hogy a magyarság legnagyobb problémáinak gyökere a népességfogyás. Ön egyetért-e ezzel? Az 59 százalék egyetért ezzel, ezért azt gondolom, hogy ez jogos kérdés. Annál is inkább, mert idén várhatóan több menekült idegen bevándorló fog érkezni, mint ahány magyar állampolgár születik, és akkor most még csak különbséget sem tettem: magyarok és más nemzetiségek, kisebbségek között hazánkban, tehát mint magyar állampolgárnál több bevándorló fog érkezni.

És akkor, ha rátérünk az alkérdésekre. Egyébként az Iránytű Intézetnek volt egy olyan kérdése is, hogy ön szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája. Kíváncsi lennék az ön véleményére. A társadalom 78 százaléka szerint nem, és csak 15 százaléka szerint igen. Tehát, ha nem elegendő, azaz elégtelen, akkor megbukott a kormány családpolitikája a társadalom 78 százaléka szerint. Ön abba a 15 százalékba tartozik, akik szerint ez legalább elégséges, legalább kettessel osztályoznák, vagy a társadalom többségét kitevő 78 százalék közé tartozik, akik szerint a kormányzat családpolitikája, népesedéspolitikája megbukott?

És végül a konkrét javaslataink, amiből az idő rövidege miatt lehet, hogy csak egyet fogok tudni kiemelni.

ELNÖK: Kérem, ne, mert letelt az ideje.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Egyet sem. Az inflációkövető családtámogatás érdekelne.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Átadom a szót Molnár Ágnes képviselő asszonynak.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! 2010-ben egy kivéreztetett, elgyengült egészségügyi ellátórendszert kaptunk örökségül. 2010-től egy rendszerszintű átalakítás kezdődött az egészségügyben; ennek a rendszerszintű átalakításnak a fókuszában két terület állt, egyrészt egy népegészségügyi szemlélet, másrészt az alapellátásnak a megerősítése.

A mai napon tett bejelentése miniszter úrnak, ami a tegnapi kormányülésről szól, az azt mutatja, hogy igenis tudatosan történik évek óta, 2010 óta az egészségügynek a rendszerszintű átalakítása. Fantasztikus eredménynek tartom az ország gazdasági helyzetéhez képest és költségvetési forrásainak helyzetéhez képest azokat a döntéseket és intézkedéseket, amit eddig az egészségügyi ellátórendszer megújításában el tudtunk érni.

Ha csak az alapellátást emeljük ki, akkor azt világosan láthatjuk, hogy 2015-ig, tehát eddig 2010-től már 31 százalékos forrástöbblet érkezett az egész alapellátórendszerbe. Ez a tegnapi kormánydöntéssel tovább erősíti a megújítását az alapellátórendszernek. Ennek az egyik legfontosabb eleme a humánerőforrásnak a megbecsülése, és a humánerőforrás megbecsülésében pedig el kell mondani azt, hogy harmadik alkalommal történik a béremelés, 2012 és '13-ban 95 ezer egészségügyi dolgozó, orvos és szakápoló kapott béremelést 70 milliárdos értékben forrás fedezettel. Ez folyamatban van. Ez a harmadik lépcső pedig az a régi kiegészítő bérrendezés, ami a változó bérekről szól. Tehát én azt gondolom, hogy az egészségügyben dolgozók mind, kivétel nélkül érezhetik azt, hogy igenis ennek a kormánynak az egészségügy egy nagyon fontos terület.

Az alapellátás kapcsán kérdezném, és méghozzá azért, mert az egész egészségügyi ellátórendszernek a megújításában rendkívül fontos, hogy egy jól működő alap-ellátórendszerünk legyen, mert ha jól működik az alap-ellátórendszer, akkor tulajdonképpen az egészségügyi ellátórendszernek a többi egysége is ezzel tehermentesítetté válik, könnyebbé válik a drága ellátással szemben. Ezért kíváncsi lennék, hogy a várható alapellátási törvény milyen lehetőségeket jelent az alapellátásban dolgozók számára.

Az alapellátáson kívül szeretném tudni, hogy hogy állnak az egészségügyi fejlesztések. Az egészségügyi fejlesztéseknél világosan látni kell azt, hogy az az

alulfinanszírozott ellátórendszer, amit 2010-ben kaptunk, az mind orvostechnológiailag, mind infrastrukturálisan a lehető legalacsonyabb színvonalon működött. Tehát amikor az EU-s és a költségvetési források eredményeként elindulnak a fejlesztések 500 milliárd értékben Magyarországon az egészségügyi intézményekben az alapellátásból a fekvőbeteg-ellátásig, akkor ez egy olyan előrelépés, ami eddig még soha nem volt Magyarországon. Gyakorlatilag nincs olyan egészségügyi intézmény Magyarországon, ahol ne történt volna valamilyen infrastruktúra-fejlesztés és ne kerültek volna be orvostechnológiai eszközök az új intézményekbe.

Sajnos erre óriási igény volt, mert 2010-ig az a forráskivonás, ami az egészségügyet sújtotta, az gyakorlatilag semmit nem engedett a megújulás érdekében. Tehát nélkülöztek a magyar emberek az egész Gyurcsány-kormány vezette egészségügyi ellátórendszer működésének az ideje alatt, mert a korszerű orvostechnológiai rendszerek, igenis, most, az Orbán-kormány intézkedéseinek sorozataként, az 500 milliárd fejlesztési forrás részeként tudnak a rendszerbe bejutni, és mindenütt gombamód szaporodnak azok az új orvostechnológiai eszközök, és egymás után jönnek a zöldmezős beruházások vagy pedig az infrastruktúra-megújítások, amik eredményeként a betegeknek az elégedettsége az növekszik. Ez mind elismerés. Hogyan állunk? A vége felé közeledünk az első ciklus lezárásának. És hogyan állunk a fejlesztésekkel? Én azt gondolom, hogy a végén vagyunk, és látható módon lehetséges az összes forráslehetőséget...

ELNÖK: Képviselő Asszony! Letelt az idő.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): ...lehívnunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriusz képviselő úré a szó.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Három mondat az eddig elhangzottakra. A TÁRKI szerint egyébként csökkent a romák szegénysége Magyarországon az elmúlt időszakban.

A másik megjegyzésem, hogy több polgármesterrel beszéltem, az önkormányzatok meglátásuk szerint jobb anyagi helyzetben vannak, mint voltak az elmúlt években. Kétségtől tudjuk, hogy mondjuk Zugló az lenullázta magát, de mondjuk a kőbányai önkormányzatnak a folyószámláján 4 milliárd forint van ebben a pillanatban, és soha ennyi fejlesztést, mint az idei évben, nem tudtunk tervezni.

A harmadik megjegyzésem, hogy a nemzetiségek is vallhatják magyarnak magukat, és szerintem rosszízű ez a fajta megfogalmazás, Előd, amit használtál. Nemcsak én, illetve én már többször kijelentettem, hogy *(Novák Előd: Akkor a TÁRKI is rasszista?)* Magyarországon... *(Novák Előd: Mert ők is külön mérték állításod szerint.)*

ELNÖK: Kérem, hagyjuk egymást, képviselő úr.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Magyarországon szerintem is egyébként a demográfiai probléma a legnagyobb gond, és szerintem ezt a miniszterelnök úr is megfogalmazta. Nagyon sok mindent tettünk ennek érdekében, és az a helyzet, hogy ha megnézzük, hogy GDP-arányosan mondjuk melyik ország mennyit fordít egyébként a demográfiai problémák kezelésére, akkor szerintem messze-messze az élmezőnyben vagyunk, sőt, könnyen lehet, hogy egész Európában mi költünk erre a legtöbbet, hogyha itt az adókedvezménytől kezdve mindent összeszámolunk.

Vannak azonban feladatok. Az egyik, hogy nagyon sok fiatal családnak a legnagyobb problémája az otthonteremtés. Nagyon sok fiatal azért megy ki külföldre, mert a lakáshelyzetét reménytelennek látja Magyarországon megoldani. Ezért én nagyon fontosnak érzem már a visszatérés szempontjából is ezt a családi otthonteremtési kedvezményt. Azt szeretném kérdezni, hogy a miniszter úr szerint évente várhatóan hány ember, hány család tudja ezt majd igénybe venni.

A második kérdésem, hogy ott születik több gyerek a statisztikák szerint Európában, ahol az édesanyák a gyerekvállalást és a munkavállalást össze tudják hangolni. Az lenne a kérdésem, hogy vannak-e már adatok arra vonatkozóan, hogy a rugalmas gyednek, munkahelyvédelmi akciótervnek milyen hatása van, látszik-e már ez a nőknek a foglalkoztatottságában, illetve terveznek-e további lépéseket az édesanyák rugalmas foglalkoztatása érdekében.

A következő kérdésem, hogy a társadalmi felzárkóztatás fontos része a kötelező óvodáztatás, és szerintem az is, hogy a családi pótlék az óvodába járáshoz van kötve vagy lesz majd kötve. El kell mondjam a miniszter úrnak, hogy itt az elmúlt bizottsági üléseken erről egy kisebb vita bontakozott ki, szeretném, hogyha a miniszter úr erről is elmondaná a kormány, illetve a minisztérium véleményét.

Egy problémát én is szeretnék jelezni: az óvodában, ahova járunk – de ez minden óvodában így van – 70 ezer forint vagy hetvenegynéhány ezer forint az óvodai dajkáknak a fizetése. Ez egészen méltánytalan, és nagyon-nagyon sürgősen változtatni kellene, hiszen hogyha mondjuk bébiszitterre bízunk a gyerekeinket, akkor nagyságrendileg más pénzt fizetünk ki, és itt ez tényleg nagyon súlyos. Ugyanez a helyzet egyébként a bölcsődék területén is. Tehát az óvodai dajkáknál és a bölcsődei gondozónőknél nagyon-nagyon sürgősen lépni kellene.

Mivel az időm lassan lejárt, ezért a további kérdésektől eltekintek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács Sándor képviselő úré a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter úr! Köszönöm szépen a beszámolót. Azt gondolom, hogy kitűnik belőle, hogy a kormány munkája a családpolitika és az a fajta megerősítés, gondoskodás, amire a társadalomnak igazán nagy szüksége van. Én nagyon rövid próbálok lenni és konkrét kérdést feltenni.

Várjuk azt a körülbelül 12 ezer milliárd forintos európai uniós forrást, amelyet az ön tárcája, az úgynevezett emberi erőforrások operatív programja jelent. Tervezik-e ennél a programnál esetleg a fiataloknak célzott forrást biztosítani? Hiszen, ahogy más képviselőtársam is elmondta, a fiatalok itthon maradásának és az itthoni munkavállalásának nagyon fontos lehetősége van most a kezünkben ezeknek a forrásoknak a kiaknázásával.

A másik kérdésem és kicsit véleményem az pedig a roma társadalommal kapcsolatos vita, vélemény. Ehhez annyit hadd tegyek hozzá, hogy a miniszterelnök úr nemrégiben úgy fogalmazott, vagy legalábbis megpróbálom körülbelül idézni, hogy aki a roma társadalomra most egy negatív ballasztként tekint, ami visszahúzza a társadalmat, azt téved, hiszen ennek a társadalomnak előbb-utóbb szüksége lesz erőforrásokra, forrásra. Úgy gondolja, én is egyetértek vele, hogy a cigány társadalom ennek a társadalomnak a tartaléka, az a céltartaléka, amelyet mozgósíthatunk az ő integrációjukkal. A kérdésem pedig az, hogy ha a miniszter úr néhány szót mondana az eddig megtett útról, az ő kultúrájukat és történelmi hagyományait tisztelően tartva hogyan tudjuk még jobban ezt az integrációt, ezt a tartalékot mozgósítani az elkövetkező időszakban. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács József képviselő úré a szó, alelnök úré.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Miniszter Úr! Egyetlen rövid kérdésem lenne, amit nem hallottam az expozéban. Elkészült és a kormány által jóváhagyásra került az „Egészséges Magyarország 2014-2020” közötti ágazati stratégiája, amelyről, ha nagyon röviden hallhatnánk egy-két gondolatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Novák Előd: Ügyrendben szeretnék személyes érintettség okán szólni.)* Ügyrend vagy személyes érintettség?

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ügyrendben szeretném megindokolni a személyes érintettséget. Ha egyből megadja a személyes érintettség okán a lehetőséget, akkor.

ELNÖK: Ügyrendben tudom megadni a szót, a személyes érintettség tekintetében pedig csak a napirend végén, annak lezárása után.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, a napirend végén, elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, hogy miután képviselőtársam az ötperces időkeretét kihasználva elmondta a kérdéseit, véleményeit, én két dologban szeretnék miniszter úr felé kérdéssel élni.

Az egyik. Érintettük, hogy az egészségügyben valóban rengeteg fejlesztés zajlik, nagyon sok előrelépés volt, és nyilván azt is tudjuk, hogy nagyon sok mindenre van még szükség. Én fontosnak tartom azt, hogy a költségvetésre 60 milliárd forintot az adósságkonszolidációra a kórházak irányában elkülönítette, és nem év végéig fogjuk húzni a nehézségeinket, hanem gyakorlatilag most az elkövetkezendő napokban, hetekben lehetőség nyílik arra, hogy ettől az adósságállománytól a kórházak megszabaduljanak. És én is nagyon fontosnak tartom azt, hogy megyei szinten ezek az egyeztető tanácsok létrejöttek, hiszen úgy gondolom, hogy ott helyi szinten a helyi közösségekben, a helyi problémák ismeretében – hiszen ezek nem mindenhol egyformák – tudnak igazán hatékonyan a kollégák jó szakmai együttgondolkodással nagyon komoly lépéseket előre tenni. És nagyon valószínű, hogy a kórházi struktúra átalakítása, és egy hatékony kórházi struktúra működéséhez bizony ezekre a helyi erőkre és a szaktudásra nagyon komolyan szükségünk van. Viszont nagyon valószínű, hogy ez a konszolidáció, illetve az a pluszforrás, ami az egészségügyben gyakorlatilag a működés során megjelenik, még egészen biztos, hogy fog problémát okozni, de ha jól értelmeztem, akkor miniszter úr erre már az elkövetkezendő időszakra is egy pozitív előrevetítéssel élt.

És még egyet szeretnék: én nagyon fontosnak tartom a népegészségügyi programokat, amelyet hatékonyan a zászlajára tűzött a tárca és a minisztérium, és egy évvel ezelőtt vezettük be a transzszír-rendeletet, ami gyakorlatilag a szív-érrendszeri megbetegedések prevenciójában, úgy gondolom, hogy egy óriási előrelépés volt. Kérdezem azt miniszter úrtól, hogyan látja ezt az elmúlt egy évet, és hogyan sikerült ennek a rendeletnek a betartását esetleg ellenőrizni. Köszönöm szépen.

Tisztelettel átadom a szót miniszter úrnak. Köszönöm.

Balog Zoltán miniszter (EMMI) válasza

BALOG ZOLTÁN miniszter (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen elnök asszony és köszönöm a kérdéseket is. Próbálok mindegyikre válaszolni,

és eddig minden bizottságban az történt, hogy amire nem volt idő válaszolni, vagy más ok miatt is – végül is, ha egy politikus bevallja, hogy valamire nem tud válaszolni, akár erény is lehet – azokat írásban megválaszoljuk, ezt az előző ciklusban megkezdett szokást próbálom megtartani.

Szabó Timea képviselő asszonynak a kérdéseivel kezdve, a halálbüntetés. Én nekem személyesen, az én álláspontom az, engem az egyházam tanítása is köt, hogy a halálbüntetést nem támogatom. De azért azokat, akik, ha ezt megengedi, ismerve egy egész picit az ön előéletét, nagy hangon kiállnak – most nem önre gondolok, ezzel kapcsolatban –, hogy így a keresztény ember, meg úgy a keresztény ember. Azért felhívnám a figyelmet arra a több száz évre, amikor teológiai alapon a halálbüntetésnek többször megtörtént a megalapozása, tehát azért ez nem egy olyan egyértelmű kérdés, amiben például egy keresztény ember csak egyféle álláspontot foglalhat el.

Én azt az álláspontot foglalom el, ugye, a halálbüntetést nem támogatom, szerintem erre a Tízparancsolat „Ne ölj!” parancsa vonatkozik nem csak ezen a téren, hanem más téren is, de akár az igazságos háború *iustum bellum*, vagy akár egyéb szempontból, a társadalom önvédelmeként, mint állami *ultima ratio* utolsó eszköz. Azért ennek kapcsán az elmúlt száz évek, hogy ne mondjam ezer év, egy nagyon komoly erkölcsi, filozófiai, társadalompolitikai vita zajlott le, amin azért számos országban nem jutottunk ezen túl, és ezzel kapcsolatban úgy gondolom, hogy erről beszélni, erről vitatkozni, annak mindenképpen van értelme, többet nem is tervez a kormány ennek kapcsán, azt hiszem ezt elég nyilvánvalóvá tettük.

Az alapjövedelem ügyében. Én személyesen is, talán ez nem szégyen vagy nem titok, személyesen egyeztettem erről Karácsony polgármester úrral. Úgy gondolom, hogy viszont olyan országban, amelyik ilyen magas inaktivitással küzd, társadalompolitikai célként alapjövedelmet bevezetni, az súlyosan hat a munkavállalásra. Már vannak, akik – egyébként roma önkormányzati vezetőkről beszélek – most is azt mondják, hogy vannak bizony, akiket ez a biztosított közfoglalkoztatás távol tart attól, hogy valóságos erőfeszítést tegyenek, hogy aktívvá váljanak a munkaerőpiacon a szabad versenynek a világában. Tehát én ezért a munkavállalási kedv erősítését fontosabbnak tartom, mint az alapjövedelemnek a koncepcióját.

Gyermekétkeztetés ügyében köszönöm a visszafogott, de mégis jól hallható elismerést, hogy végre utolértük a Párbeszéd Magyarországért pártot ebben az ügyben a pályázati a feltételekkel; majd ezt visszaidézheti úgy a jegyzőkönyvből, ha nem érti az iróniát, mint ahogy azt Novák Előd az előbb megtette. *(Szabó Timea: Örülök, hogy utolért a kormány mindenkit.)* Igen, ezért mondom, hogy ezt használja nyugodtan.

A kiírás rövid idejében önnek igaza van, és igyekszünk úgy lépni, hogy ez senkit ne tartson vissza. De azért hadd mondjam azt, hogy 1100 önkormányzat már regisztrált, illetve elküldte a pályázatát, tehát azért nem olyan rossz a helyzet, és ha szükséges, akkor május 15-ig ki fogjuk ezt a határidőt terjeszteni. Hadd mondjam azt, hogy már április 24-én valamennyi önkormányzat megkapta a Belügyminisztériumon keresztül a tájékoztatást, a pályázatot, tehát a hivatalos kiírás előtt már lehetett készülni erre az ügyre; 30-án megjelent a pályázat, erről még aznap tájékoztatást kapott valamennyi önkormányzat, és minden dokumentumot egyébként május 15-éig pótolni lehet, tehát a hiánypótlás egyfajta kinyújtása a pályázati lehetőségnek. Az Államkincstár elfogadja a hiánypótlást. Elegendő a településen a polgármester nyilatkozata, tehát nem kell összehívni rendkívüli testületi ülést, bár szerintem a gyereketkeztetés az egy olyan ügy, amiért akár rendkívüli ülést is össze lehet hívni – miért is ne? Tehát Magyarországon, ha a települési önkormányzat saját rendelete kizárja, hogy a polgármester regisztráljon, az egy másik dolog, de ez az

önkormányzatok felelőssége, és ahogy említettem: 500 pályázat benyújtatott, 550 rögzítése elindult, számos érdeklődő van telefonon is, tehát én bízom benne, hogy amiatt nem marad ki önkormányzat, hogy rövidnek tartja a határidőt.

Amit ön mondott a helyi termékek beszerzésére, azért örülök, hogy azt is megemlítette, hogy azért az kár, hogy ilyen módon nem lehet egyelőre az önkormányzatokat motiválni. De hadd mondjam azt, hogy a gyereketkeztetés ügyben, miután érezzük a késztetést – ezek nem az első lépések, azt nem mondanám, mert azért korábban is elég komoly dolgok voltak nyárra is és egyébként is –, tehát itt szeretnénk egy átfogó gyereketkeztetési rendeletet, amiben nemcsak az elvárás fogalmazzuk meg, hanem a lehetőségét is megteremtjük. Tehát annak az áttekintése, hogy ma hogy néz ki Magyarországon a közétkeztetési piac, milyen vállalatok milyen módon, milyen minőségben, milyen ellenőrzés vagy ellenőrzés hiánya mellett nyújtanak táplálékot a gyerekeinknek, meg az időseinknek, meg egyáltalán minden harmadik magyar embernek hét közben. Ha jól látom a számokat, ez egy nagyon súlyos kérdés, sokkal átfogóbb, minthogy egyszerűen akkor tegyünk már 3, 4 vagy 5, vagy 6, vagy 7 milliárdot hozzá a gyereketkeztetéshez, és akkor minden rendben van. A gyereketkeztetés, a felnőtt közétkeztetés együtt, azoknak az egymáshoz való viszonya, azt én egy fontos dolognak tartom.

Köszönöm Révész Máriusz képviselő úrnak a megjegyzését. Szerintem a Tárki számai azt mutatják, hogy valóban a romák körében is emelkedett a reáljövedelem. Tehát hadd mondjam azt – amiben egyetértek egyébként képviselő asszonnyal –, hogy valóban van ma még Magyarországon egy olyan réteg, aki nagyon alul van, azt is mondhatnám, hogy a legalján szociálisan; akiknek a megmozdítása, akiket akár még ezzel a „segély helyett munkát” programmal is nagyon nehéz elérni, adott esetben a motivációt megteremteni. Még azt is elfogadom – óvatosan fogalmazva –, hogy adott esetben az önkormányzati vezetőknek azt a készségét, hogy odahozzák a közfoglalkoztatásra, és ne mondják azt, hogy az ügyis reménytelen, ott még van bőven tennivaló. Tehát hogyha erre vonatkoznak, a munkából kiszorult családokra, akkor abban lehet igazság.

Ahogy említettem, a családi pótlék, vagy az államtitkár asszony is említette a meghallgatáson, a családi pótlék és a gyes emelését nem tervezzük. Fontosnak tartjuk, hogy ha megnézi az arányt az aktivitással szerezhető családtámogatás és az alanyi jogon járó között, ennek az egymáshoz való viszonya, hogy mely jövedelemsávokban, hol helyezkedik el, akkor látni fogja azt, hogy Magyarország ebből a szempontból egy jelentős, alanyi jogon járó stockot biztosít minden családnak. Tehát mi fontosnak tartjuk azt, éppen az aktivitás miatt, hogy minél több foglalkoztatáshoz vagy munkához kötött ellátást adjunk. Ha ön azt mondaná erre, csak erre most itt nincs lehetőség, akkor viszont meg is kell teremteni ennek a lehetőségét, akkor ebben önnek teljesen igaza van. Az, hogy bementük ezt a szerintem elég ambiciózus célt, hogy 2018-ra Magyarországon teljes foglalkoztatás lesz, tehát hogy senki sem maradhat ki, minimum a közfoglalkoztatásból, de a gazdasági növekedésnek a szintje tartható, akkor ez a munkaerőpiacra is igaz. Csak azért, mert nincs munka, akkor úgy gondolom, hogy fokozatosan tudjuk orvosolni ezt a helyzetet, és akkor a családi pótlék ügye az kevésbé lesz fontos ahhoz képest, hogy mi mindent lehet szerezni, ha valaki foglalkoztatási viszonyban van.

A bölcsődei dolgozóknál valóban igaza van, de nem tudom, hogy itt beszéljek-e a szociális életpályáról. Az egész rendszerrel kapcsolatban azt mondanám, hogy egyrészt először, ha megengedi nekem mint miniszternek, én ezt azért egy kicsi, de jelentős sikernek tartom, hogy sikerült elérni, hogy a pedagógusoknak az életpályáját kibővítettük a bölcsődében dolgozó diplomásokra. Önnek a számban igaza van, ez a szám növekedni fog. Tehát ma még ez egy szerényebb szám, de hogyha a bölcsődét

megerősítjük, akkor egyre több bölcsődei dolgozó lesz, és hogy a diplomás kisgyermekgondozók ne menjenek el az óvodába, mert ott be tudnak kerülni az életpályába, hanem a bölcsődében tudjanak maradni, ebből a szempontból viszont ez egy nagyon lényeges intézkedés. Nemcsak azoknak, akik most ezt megkapják, hanem akik ezért nem gondolják azt, hogy át kell menni az utca másik oldalára vagy a másik szobába, mert ott adott esetben jobban fizetnek, hanem a bölcsődét tudják erősíteni. Ez az első lépés.

Hogyha az egész béremelési dologról mondhatok valamit, én azt megértem és el is fogadom, hogy az ellenzéknek az a dolga, hogy elmondja, hogy kik vannak ma bérszempontból méltatlan helyzetben, és én emberileg a legtöbb felvetéssel egyet tudok érteni. De a kormánynak azt a felelős álláspontját, hogy azt osztja el, ami van, amit megtermelünk, azt azért kérem figyelembe venni. A gazdasági növekedés által megtermelt jövedelmet osztjuk el, és ne úgy legyen, mint ahogy - ha megnézi akár a TÁRKI, akár a KSH adatait, nyilvánvalóan mutatja - 2002-től. Hogy mi történt 2002-ben, azt most nem mondom el, mert ott szomorú dolgok történtek, de 2002 tavaszától 2006-ig növekedtek Magyarországon, nagyon jelentősen, bocsánat, '99-től növekedtek jelentősen a reálbérek, 2002-től ez folytatódott 2006-ig – kizárólag hitelfelvételből. Tehát nem a gazdaság termelte meg azt a pénzt, amit odaadtunk az embereknek és aztán ezt az önkormányzatoknak... - emlékezzen arra az óriási pedagógus-béremelésre, amit a Medgyessy-kormány megtett abból a pénzből, amit egyébként az előző kormány megtermelt, majd közölte az önkormányzatokkal, hogy oldják meg. Ebből ezer milliárdos nagyságrendű adósságállomány keletkezett nyolc év alatt, amit valakinek ki kell fizetni, és azok mi vagyunk. Tehát a béremelésnek van egy ilyen korlátja, ez az egyik része.

A másik - és akkor már egy kicsit a szociális életpálya felé is indulok -, hadd mondjam azt Korózs képviselő úrnak, megértve egyébként az aggodását, és egyetértek önnel abban, hogy itt bizony súlyos emberi helyzetek is vannak. Most amit itt bejelentettünk az ápolónőknél, az bizony megint azt a lehetőséget veti föl, hogy az elvándorlás a szociális szférából az utca másik oldalán lévő kórházba, mert ott jobb fizetést lehet kapni, az bizony egy létező út lesz. De a szociális életpálya létrehozásában a csapataink harcban állnak, ha ennyi félhumort megengedhetek magamnak. A kormány nem döntött még ebben az ügyben, nyitva van az ügy. Nem itt említettem, hanem a miniszteri értekezleten: olyan jelentős tartalékok állnak rendelkezésre a 2016-os költségvetésben, hogyha a döntés megszületik akár a költségvetési törvény elfogadása után is, akkor azt az összeget, ami erre szükséges, a minimum, azzal indítunk, tehát azzal kell indítani, abban teljesen igaza van önnek, hogy amit most bérpótlékként odaadunk, azt az alapbér részévé kell tenni, aztán meg kell nézni, hogy hogyan fogunk tudni továbblépni.

A szociális államtitkárság Czibere államtitkár úr vezetésével majd azért azt beszéljük meg, hogy milyen gyakran találkozzon ellenzéki képviselőkkel, mert abból nekem származnak itt mindenfajta kérdések. Nem akarom ezt korlátozni, csak szabályozni. (*Derültség.*) Tehát itt egy nagyon komoly munkát el kellett végezni, és ön mint szakember, szerintem ezt értékelheti vagy ismerheti, ez a kapacitásszabályozás. Magyarországon, pontosan ezért, önök is küzdöttek ezzel a problémával, mi is küzdöttünk az elmúlt négy évben is és még mindig küzdünk, az a fajta munkamegosztás, ami kialakult az önkormányzat és a központi kormányzat között, hogy ki miért felelős, ki mit hogyan finanszíroz, ez egy olyan átláthatatlanságot eredményez, hogy folyamatosan plusz szolgáltatások produkálódnak, ezeket az állam alulfinanszírozza, és ettől az egész rendszer szabályozatlan. Itt azért elég jelentőset léptünk előre, úgy gondolom, az elmúlt négy évben, és itt további lépésekre van szükség. Ezeket az államtitkár úr és a munkatársai megtervezték, tehát a stabil

kapacitásszabályozás és az ehhez szükséges állomány, tehát hogy hány szakemberrel akarjuk ellátni azt, amit az államnak feltétlenül meg kell adnia szociális ellátásban, szociális szolgáltatásban a polgárainak, hogyha ez a rendszer így összeáll, és hogy ennek a fenntartásában az önkormányzat meg a központi kormányzat hogyan osztozik, világos elszámolással. Itt az elmúlt években, én bízom benne, hogy önök ezt pozitív dolognak tartják, az egyházi szféra nagyon megerősödött, vannak olyan területek, ahol egyharmad, sőt, 40 százalékban egyházi ellátók vannak itt, tehát velük megegyezésben is kialakul a világos szabályozás. Mondom, erre megtettük a legfontosabb lépéseket, ez a kormány előtt van, egy körben már tárgyaltuk, tárgyaljuk még egy körben, akkor tudjuk azt mondani, hogy szociális életpálya itt, ez tartozik hozzá, innen indul, ezekre az emberekre érvényes és másokra nem, rájuk viszont érvényes, és akkor ebből nem lehet kiesni és egyébként kikerülni.

A gyermekvédelmi jelzőrendszert többen kérdezték, majd itt Vágó képviselő úrnál fogok rátérni erre a dologra, egyébként szükségesnek tartom.

Na és akkor itt a szeretetteljes fölzárkózás. Arra kérem a kötelező szelídséggel a képviselő asszonyt, hogy ne csak ön ne használja a szeretetteljes szegregációt, mert ez egy hülyeség, olyan nincsen. Aki szegregál, az Magyarországon törvényt sért. Most lehet, hogy szeretetteljesen lehet törvényt sérteni, én nem tudom, nem is akarnék ennek a teológiai és filozófiai mélységeibe menni. Hogy szegregálni nem lehet, az egészen biztos, mert a szegregáció az azt jelenti, hogy tudatosan, szándékosan valakit faji, etnikai, kulturális, szociális alapon elkülönítünk olyanoktól, akik nem akarnak velük együtt lenni. Szerintem ez nem megengedhető ebben az országban, miközben ilyen helyzetek léteznek, nem is kevés ilyen helyzet létezik. Ezt fölmértük egyébként, tehát legalább azt a lépést megtettük most, hogy az iskolarendszer az állami kézben van, a felmérés is egyszerűbb volt, hogy a gyermekek hány százalékát érintik ezek a helyzetek, és ott intézkedési terveink vannak az önkormányzatokkal együttműködve, hogy hogy tudjuk ezeket fölszámolni.

Megkülönböztetném ettől azokat a helyzeteket, amikben, hogy is fogalmazzak, hogy a szegregáció szót... - ahol van egy spontán elkülönülés, mert a helyzet úgy hozta, és erre szerintem nem megengedhető stílusban és módon, de mégiscsak joggal utalt Novák képviselő úr, hogy valóban vannak olyan, hogy mondjam, szegregált régiók ma Magyarországon, ahol élni szegregáció, nem iskolába járni, hanem olyan módon perifériára szorultak az ott élő családok, hogy esélyük sincs arra, hogy olyan iskolába járassák a gyerekeiket, ahol a hátrányos helyzetűek aránya nem 90 százalék vagy éppen száz.

Hogyha ezt kizárólag etnikai alapon, papíron közelítem meg, akkor hadd mondjak önnek egy példát: Rakacaszenden, a rakacaszendi általános iskolában egyetlenegy gyerek szegregált, a görög katolikus papnak a kislánya, aki egyébként nem roma származású, mert ő van kisebbségben. Tehát ha így közelítjük a dolgot... - de érti, hogy mire gondolok. Nos, ha úgy gondoljuk, hogy akkor az óvodából hároméves kortól ültessük ezeket az embereket iskola- vagy óvodabuszra, és vigyük el nem tudom, hova, mert majd ott együtt tudnak lenni nem tudom, kikkel, akkor ostobaságot követünk el, és ezért az egész dolgot differenciáltan... Van, amikor szükség van iskolabuszra. Szerintem el kell dönteni azt az életkort, amitől fontosabb a gyerekeknek a lakókörnyezetéhez közel lenni meg minden más szempontok, hogy ne kelljen buszoztatni, az, hogy együtt legyen olyanokkal, akik más szociális csoportból vagy más etnikai csoportból vannak, amit én egy nagyon fontos célnak tartok, nemcsak a tanulásban, hanem az életben magában. Azt, hogy együtt éljenek ezek az emberek, és legyen fogalmuk arról, hogy ki él még rajta kívül ebben az országban, akár magyarnak vallja magát, egyébként nem, de itt született, tehát bízom benne, hogy ebben egyetértünk.

Én azt a differenciált vitát hiányolom, ami ezekre a helyzetekre vonatkozik, és azt tartom ostobaságnak, hogy egy konkrét, számomra kivételes iskolában, ahol az egyház megpróbál valamilyen módon felzárkóztatni, hogy aztán az együttélés könnyebb legyen, azt kiragadva egyfajta emberjogi dogmatizmus alapján megpróbálnak másnak az erkölcsi értékébe belegázolni. Nem magamra gondolok, hanem arra a görög katolikus egyházra, amelyik már akkor roma pasztorációval foglalkozott, amikor még ezek a jogvédők nem is léteztek. Tehát ha itt találnánk egy olyan keskeny mezsgyét, amiben együtt tudunk működni, akkor szerintem ez az országnak is jót tenne, de leginkább a romáknak tenne jót. És abban is biztos vagyok, hogy közvetve a nem roma magyar embereknek is jót tenne, ha ilyen módon tudnánk ezeket az utakat, a különböző helyzetekből különböző megoldásokat együtt megbeszélni, és nem azt csinálnánk, amit egyébként a liberális baloldal antiszemitizmus ügyben nagyon szeret csinálni, rögtön az elején egy erkölcsi ítélettel valakinek levágja a fejét, és attól kezdve már nem érdemes vitatkozni, mert hát egy rasszistával már nincs mit vitatkozni. Tehát ezt a fajta megközelítést, ugye, vannak előítéletek, meg vannak utóítéletek, azért ezt hozzá szeretném tenni ebben az ügyben.

De azért szánok erre ennyi időt, mert szerintem ez egy fontos kérdés, nekem szívügyem, hogy ebben az ügyben előre tudjunk lépni, és hajlandó vagyok mindenkivel együttműködni. Most nem tudom, hogy önök egy pártban vannak-e éppen Jávor Benedekkel, vagy nem, vele is személyesen, tényleg nem tudom. (*Szabó Timea: Értékelem a tréfát, egy pártban vagyunk.*) Nagyszerű. Jávor Benedekkel is leültem személyesen és beszéltem erről a dologról, de szerintem tévedésben van akkor, amikor Brüsszelben gondolja megoldani azt a kérdést, amit nekünk itt kell megoldani; a Brüsszelbe való rohangálással nem fogjuk tudni megoldani ezt a kérdést. (*Szabó Timea: Ott dolgozik.*) Azért nem kell feljelentéseket írni, ha ott dolgozik valaki. (*Szabó Timea további közbeszólása.*) Így van, nem arra gondoltam, a feljelentésekkel való rohangálásra gondoltam, hogy ahelyett, hogy eljönne és megbeszélnénk ezt az ügyet, mert ezt nekünk itt kell megoldani; és azt egyébként nem gondolom, hogy Brüsszelben jobban tudnák, hogy hogy kell megoldani Magyarországon a romakérdést, mint mi tudjuk. Konkrét példákat is tudnék, csak elragad a hév és a miniszterhelyettes úr nem képes megfékezni, úgyhogy itt ezt most abba is hagyom. (*Derültség.*)

Csak egy példát mondok. Van, aki emlékszik erre a vitára. Molnár Ágnes képviselő asszonyra gondolok, államtitkár idejéből. Öt éven keresztül képtelen volt az Európai Bizottság az európai uniós fejlesztéseknél felfogni, hogy Közép- és Kelet Európában a romák nem a nagyvárosok peremén élnek többségben, hanem a falvakban élnek szegregáltan, a 60 százalékuk vidéki környezetben él. Öt évbe került, mire ezt a rendeletet módosították, hogy nem lehet romatelep felszámolásra, vagy rekonstrukcióra fordítani összeget európai uniós pénzből, mert az vidéken van. Na, ennyit arról, hogy mennyire értenek ehhez az ügyhöz. Tehát én azt szeretném, akik itt értenek hozzá, azok üljenek le egy asztalhoz, és ha ebben képviselő asszony segít, akkor mindenfajta, akkor még azt is elfogadom, hogy az erkélyen keresztül próbál bemászni hozzám, mert ez egy olyan ügy, amiről a munkahelyemen érdemes beszélni – megtörtént. (*Szabó Timea: Nem szerenádöt akartam adni.*) Igen, azt hiányoltam is. Tehát, komolyra fordítva a szót, ez egy olyan ügy, amiben össze tudnánk fogni szerintem a magyar Országgyűlésben, és előre tudnánk lépni; és még azt is megkockáztatom, hogy az előző szocialista kormánynak ebben az ügyben voltak jó elképzelései, még jó intézkedései is voltak, szerintem mi ezeket javítottuk és próbáljuk folytatni, mert itt a folytonosság egy nagyon fontos dolog. Tehát, ha négyévente újratervezünk itt, akkor ez nem tud előrehaladni; látom, hogy elnök asszony már türelmetlen, hogy Szabó Timeán túl tudjunk lépni, igyekszem.

Ugye, kiemelt a százmillió forint a fiatalok hazatérésére – 200 milliárd. Tehát az ifjúsági garanciaprogramban 200 milliárd forint van hazai és európai uniós forrásból. Az, amiről ön beszél, az egy 100 milliós kísérlete Czomba Sándor közös barátunknak, aki megpróbál egy pilot projektben – hogyan lehet adókedvezmény, egyéb kedvezmények biztosításával – azzal kísérletezni, hogy valóban, akik elmennek, azok ennek hatására visszajönnek, vagy nem jönnek, vagy, hogy jönnek vissza; ez egy abszolút speciális kísérlet, ha lehet ilyet mondani. Emellett, mondom, az a 200 milliárd hazai forrás, '14 és '20 között beszélek erről, és 15 milliárd EU-s forrás szolgál arra, hogy a mai magyar fiataloknak itthon biztosítsunk vállalkozási lehetőséget és munkalehetőséget, tehát azért ez ennél komplexebb dolog.

És akkor a végén még – ha jól látom, öt percen túl – a bevándorlás ügyét sikerült bevinni a kérdések közé. Itt Kovács Sándor képviselő úr elmondta az én álláspontomat ebben az ügyben. Hogy is kezdjük? Kezdjük az alapállítással. Ha bárki politikai üldözöttként Magyarországtól vagy az Európai Uniótól segítséget kér, szerintem kötelességünk neki segíteni, és biztonságot nyújtani. A második mondat meg az, hogy a gazdasági háttérű bevándorlás, amelyik arról szól, hogy szociálisan jobb körülmények közé kerüljenek azok, akik Európába jönnek be, azzal kapcsolatban az én álláspontom az, ami, ha jól értettem, Kovács képviselő úré. Akkor, amikor Európában többmilliós munkaerő tartalék van – és itt a romákra gondolok valóban –, akkor ez egy ésszerűtlen és ostoba hozzáállás a harmadik világból, vagy harmadik országokból beengedni egyébként olcsó munkaerőt. Ez az ügy már egyébként, na, nem megyek túl mélyre, csak azt a számot mondom önnek, ezt komoly közgazdasági csapat kiszámolta – egyébként éppen az egyéb pozitívan emlegetett Brüsszelben, Járóka Livia képviselő asszonynak a segítségével –, hogy ha a romák foglalkoztatását Európában, az Unión belül eljuttatnánk arra a szintre, ami az általános foglalkoztatási ráta, az országonként 2,5 százalékos GDP növekedést jelentene. Ez szerintem azért fontos tény, mert azokat, akiket egyébként morálisan ebbe az ügybe nem lehet behúzni, hogy neked morális kötelességed, hogy segítsél azon, aki egyébként nehezebb helyzetbe van, én ezt nem tudom senkin számon kérni, kivéve a keresztényeket, azokon szerintem számon lehetne kérni. Azokat ezzel a racionális érvel, azt mondom neki, hogy neked is érdeked, hogy az, aki ma segínyt kap, az holnap vagy holnapután, vagy a jövő héten, vagy nem tudom hány év múlva adófizető állampolgár legyen; vagy, ha nem ő, akkor legalább a gyereke. Ez a logika az, amire mi azt mondjuk, hogy miközben Nyugat-Európa értetlenkedik, hogy mi miért gondoljuk azt, hogy a bevándorlás kapcsán sokkal kritikusabbnak kell lenni, mint most az Európai Unió, aközben arra a kérdésre, hogy egyébként azokkal a roma tömegekkel mi lesz, akiknél ma folyamatosan újratermelődik a mélyszegénység, és nem tudnak munkához jutni részben a földrajzi elhelyezkedés miatt, amiről az előbb beszéltem.

Egyetlenegy kérdést nem kaptam ebben az ügyben, hogy van az a területileg differenciált állami szolgáltatás, az egy nagyon fontos dolog. Részben az etnikai háttér miatt, részben a szociális háttér miatt, hogy milyen családba születnek, azokkal mi lesz? Ha erre nem adunk választ, akkor nekem meg szemtelenül, és provokatívan azt kell kérdezni a francia meg a német barátainktól, hogy hogy van az, hogy az orvosainkat szívesen látjátok, a romáinkat meg nem, ők is európai uniós állampolgárok, nem?, és egységes munkaerőpiac van Európában.

Tehát szerintem mi innen közelítettük meg 2011-ben az egész felzárkózási stratégiát, mert úgy gondoljuk, hogy emberi jogi ügyben el lett itt mondva, amit el kellett mondani; annak a betartása még várat magára, de a munka el van végezve. De az a munka, hogy: hogy lesz tanulás, meg hogy lesz munkavállalás, meg milyen lesz az egészségügyi helyzet, az egészségügyi ellátás, az ahhoz való hozzáférés, meg a lakhatás, az a munka meg nincs elvégezve.

És ha megenged még annyit képviselő asszony, mert többen kérdezték ezt, tehát ezt válasznak tekintem azokra az ügyekre is. Hadd mondjam azt, hogy a jelenlegi európai – itt először szeretném felhívni a figyelmet – bizottság úgy tűnik, hogy visszalép ebben az ügyben. Tehát most olyan embereket fogok ebben az ügyben méltatni, akiket mi nem szoktunk, de roma ügyben méltatnom kell mind Reading asszonyt, mind Andor Lászlót, akik összefogtak ebben az ügyben. Andor László képviselte a szociális és foglalkoztatási részét, és a Reading asszony képviselte az igazságügyi bizottságon vagy biztosságon keresztül az emberi jogi részét ennek a dolognak. Ha ezt a kettőt egymástól elválasztjuk, akkor odajutunk, amibe az a nagyon ostoba és káros kezdeményezés, amit a Huszár-telep ügyében az a bizonyos alapítvány tett. Ha ezt a kettőt egyben tartjuk, akkor még van esélyünk arra, hogy előre tudjunk lépni, és akár még össze is tudunk fogni – most tényleg abba hagyom az önnek adott választ.

Vágó Sebestyén. A szociális életpályát úgy gondolom, hogy megválaszoltam, képviselő úr. Ez a nagypapa program – akkor előbb nagypapának kell lenni ahhoz. Azért abban talán egyetértünk, hogy ma még a magyar valóság az, hogy a kisgyermekkel kapcsolatban a családban a nagymamák állnak az első helyen. Ha ön kiszámolja, és én ezt nem kívánom, sőt, mindent meg fogok tenni, hogy önök ne kerüljenek kormányra, de ha netán mégis kormányra kerülnének, és muszáj lenne önöknek kiszámolni, hogy ez mit jelent a nyugdíjasszára - vannak itt szakemberek -, az katasztrofális. Tehát ön a nyugdíját veszélyezteti egyébként a férfi 40 programmal azoknak, akiknek úgy gondolja, hogy mellettük áll ebben az ügyben. Ez az egyik, és tényleg nem akarok igazságtalan lenni, de esetleg az önök egyes számú szociálpolitikusának szóljon, hogy a Nők 40 programot meg kellett volna szavazni a parlamentben, és akkor lehet, hogy hitelesebb lenne ez a kampány, amit önök ebben az ügyben folytatnak.

Hajléktalan- és bevándorlásügyben viszont teljes mértékben igazat kell önnek adnom. Az egy valóban nehéz probléma, ahogyan a bevándorlás és a bevándorlással kapcsolatos idegenrendészeti problémák összekeverednek a hajléktalanüggyel, itt ebben önnek teljes mértékben igaza van. 2013 decembere óta kell fogadnia a hajléktalanellátásnak a menekülteket is, ez egy európai uniós előírás, ha jól értem, és bizony azóta egyre többen veszik igénybe ezt a fajta ellátást. Annyi a célunk itt, és ennek meglesznek az idegenrendészeti és az egyéb szociálpolitikai intézkedései, hogy a menedékjogot szerzett külföldiek ne kényszerüljenek éjszaka közterületre, és hogy itt a közbiztonság ne sérüljön ebben az ügyben.

A jelzőrendszer megerősítése, amit ön fölvetett, szerintem az egy nagyon fontos lépés. Én a jelzőrendszert... - most lehet, hogy ön az extrém krízishelyzetekre gondolt, azért hadd hívjam föl, vagy ha nemcsak azokra gondolt, akkor a másik részére könnyebben tudok válaszolni, azért próbálom kitágítani a kört. Tehát az, amit a kora gyermekkori intervenció kapcsán elfogadott a kormány két héttel ezelőtt mint egy intézkedéscsomagot, ez azt fogja jelenteni, hogy azoknak a kisgyerekeknek, akik a születésük pillanatában vagy az első időszakban valamifajta fogyatékossgal, egészségkárosodással jönnek a világra vagy ilyet szereznek, azoknak a jelzőrendszerét egy komplex intézkedéscsomaggal egységessé tesszük. Hogy ki az illetékes ebben az ügyben egyébként: a mi minisztériumunkban négy államtitkárság ennek az egységesítésével. Biztos vagyok benne, hogy az esélyeik növekednek arra, hogy iskolaéretten tudjanak hatéves korban iskolába menni.

A gyermekjóléti szolgálat megerősítéséről is beszélni kell ebben az ügyben. A családsegítő szolgálattal integráljuk a gyermekjóléti szolgálatot, ez már összeköt két pontot, akik most külön működnek ebben a rendszerben, tehát ez a fajta szakmaközi együttműködés ez erősödni fog. Az az útmutató, ami ki lesz adva minden

gyermekvédelmi rendszerben dolgozónak, mondjuk így, hogy a családsegítőtől elkezdve egészen a rendészeti szervekig, bízom benne, hogy az korábban föl tudja ismerni a veszélyeztetettséget, mint ahogy ez ma történik.

Az idősothton-kérdésben, ahol megint csak részben igazat kell önnek adnom, az a fajta kapacitásszabályozás, amiről az előbb beszéltem, a finanszírozásnak a differenciálása, mert talán egyetértünk abban, hogy az idősellátás az egy nagyon széles skála, a méltatlan körülmények között működő magánotthonoktól elkezdve mondjuk a luxusotthonokig nagyon sok minden van ebben a rendszerben, legalább három vagy négyféle típusú fenntartóval. Tehát az ebben való rendcsinálás, a rászorultsági alapú szolgáltatásnak a megerősítése, és a családnak a bevonása azon a területen, ahol nem a rászorultság elsősorban a meghatározó, az egy nagyon fontos tervünk, és ezt meg is fogjuk valósítani.

A drogreprevenció ügyében is részben igazat kell önnek adnom. Talán nem is a pénzhiányról van szó, azért itt elég jelentős összegek vannak, ha a rendőrök panaszkodnak arra, hanem sokkal inkább egyrészt a módszertan. Azért az nem olyan egyszerű, hogy hogy riasztunk el gyermekeket a droghasználatától. Én magam személyesen dolgoztam ebben az ügyben évtizedeken keresztül önkéntesként, tehát azért nagyjából tudom, hogy miről beszélek, és talán az én egyházamat ebben az ügyben meg is lehet dicsérni, mert mégiscsak mi kezdtük el Magyarországon, a református kallódó misszió volt az első, amelyik erre az akkor nem létezőnek nyilvánított problémára fölhívta a figyelmet. A szakemberek jelentős része azt mondja, hogy a drogproblémával nagyon sok gyerek akkor kerül először kapcsolatba, amikor fölvilágosítják. Tehát egy rosszul elvégzett prevenció az adott esetben fölhívás lehet a keringőre, hogy így fogalmazzak. De én egyetértek önnel abban, hogy a módszertant meg hogy az egész nemzeti alaptantervben hogyan kezeljük ezt az ügyet akár az etika-, akár az erkölcs- és hittanoktatásban, ott van tennivaló még bőségesen.

Szél Bernadett képviselő asszony, Út a munka világába. Azért hadd mondjam azt, hogy a romákat is megilleti az ártatlanságnak a vélelme. Tehát én ezért először ellenőriztem, ami törvényi köteleességem is, utána rendeltem el intézkedéseket. Várom, hogy az Országos Roma Önkormányzat vezetése visszajelezzze, hogy megtették azokat az intézkedéseket, amikre őket köteleztem, tehát a menedzsmentnek a leváltása, a fizetéseknek a mérséklése, és egyébként pedig elindítom azt a szabálytalansági eljárást, amit én el tudok indítani. Ezt tudom én tenni mint minisztérium. A többi az a büntető- és nyomozó hatóságoknak a dolga. Tehát azért engedjen meg nekem annyit, képviselő asszony, hogy hadd várjam meg, amíg a nyomozó hatóság döntést hoz arról, hogy tesz-e följelentést, indít-e nyomozást, tesz-e följelentést. Amíg ők az adatkérés fázisában vannak, addig azt tudom tenni, hogy az adatokat, amik nálam vannak - a Híd programról beszélünk most, nem az Országos Roma Önkormányzat egyéb ügyeiről -, én azt tudom rendelkezésre bocsátani, és azért beszéljen ne csak velünk, hanem a képviselőtársával is. Ikotity Istvánt személyesen fogadtam, és átadtam neki a vizsgálati dokumentumokat. Tehát a monitoringvizsgálatnak az eredményeit átadtam neki, úgyhogy azt kérem, hogy ezt tőle kérje el, és tekintsen ebbe bele.

A felsőoktatásban tanulók családi pótlékával kapcsolatban negyed mértékig nyitott kapukat dönget, merthogy valóban érdemes azon elgondolkozni, hogy egy mondjuk gyermeket szült és nevelő édesanyját meddig részesítsünk plusz támogatásban azért, mert egyébként ezt a nagyon fontos társadalmi funkciót ellátja. Én azért azt, hogy megkülönböztetjük azokat, akik a felsőoktatásban tanulnak, és ott azt mondjuk, hogy legyen plusz támogatás, aki meg tizennégy éves korában adott esetben elmegy a szakképzésbe, és tizenhét éves korában elkezdi dolgozni... - szerintem azért az is egy érdekes társadalmi vita lenne. De ön is tudja, hogy azért a

felsőoktatásban tanulóknál ma nagyon komoly lehetőségek vannak arra, hogy az oktatásuknak a költségeit ösztöndíjjal, plusz ösztöndíjjal, szociális ösztöndíjjal és egyéb más rendszerekben meg tudják kapni vagy éppen a hitelkonstrukciókkal.

A diplomás bölcsődéseknek az életpályába való beviteléről már beszéltem, egyáltalán az egész életpályarendszerről. Úgy gondolom, hogy sorra fognak kerülni azok is, akik egyébként nem diplomások ebben az ügyben. Van egy sorrend, a diplomásokkal kezdtük az előbb említett okok miatt, az óvoda-bölcsőde közti átjárhatóság miatt.

Az, hogy közfoglalkoztatottak közalkalmazotti státusban dolgoznának a KLIK-ben vagy közalkalmazotti munkakörben, az valóban nem helyes. Úgyhogy ha tud ilyen dologról, akkor kérem, hogy azt jelezze, és azt nyilván meg fogjuk vizsgálni, mert ilyesmire törvényileg nincs lehetőség Magyarországon. *(dr. Szél Bernadett: Elég sok helyen van. Révész Máriusz is bólogat. – Révész Máriusz: Van ilyen.)* Azt tudom erre mondani, hogy ha népfrontos akció indul ebben az ügyben egyes fideszes képviselők és LMP-s képviselők között, akkor még alaposabban fogom megvizsgálni ezt az ügyet.

Az ingyenes gyermekétkeztetés hol szerepel a költségvetésben? Amit a kormány eldöntött, annak még nem voltak költségvetési korlátai, tehát nem tud nekem az elmúlt négy évből olyan példát mondani, hogy döntést hoztunk, döntést hoztunk a kiterjesztésről, hogy annak ne lett volna meg a költségvetési lába. Ha ez megoldható a rendkívüli tartalékból vagy megoldható az országvédelmi alapból, akkor abból oldjuk meg, ha nem, akkor pedig költségvetési törvényt fogunk módosítani. Azok a gazdasági számok, amik rendelkezésre állnak, ezt a pénzüsszeget rendelkezésre bocsátják. A kiterjesztést ebből következően, miután ezt év közben tettük meg, és a költségvetést már elfogadtuk, ezért azt a pluszpénzt még nem láthatja a költségvetésben, de ez nem akadályoz meg bennünket abban, hogy ezt a pénzt felhasználjuk, és a nemzetgazdasági tárca ezt rendelkezésre fogja bocsátani.

A szociális segélyezés kapcsán és az önkormányzatok kapcsán hadd mondjam azt, hogy folyamatos igénylési lehetősége van az önkormányzatoknak, a 35 milliárdos keretre gondolt a Belügyminisztériumban, és ez folyik is. Tehát itt én nem látok problémát. Ha van olyan önkormányzat, amelyik így nem jut hozzá ahhoz a kiegészítéshez, amit igényelhet, nyilván ez adóerőhöz van kötve. Gondolom, abban egyetértünk, hogy ezt ne lehessen automatikusan megkapni, hanem adóerőnek a függvényében. Nem tudok olyan önkormányzatról, amelyik ezt ne tudná így megkapni.

Korózs képviselő úrnak mondom, hogy az adótörvény módosításokat éppen azért, mert ugye létrehoztuk a költségvetésnek az elfogadását, szerintem ez egy hosszabb távú tervezést tesz lehetővé. Az adótörvényekről is tárgyaltunk az elmúlt kormányülésen, ezt is be fogjuk időben nyújtani, tehát ez párhuzamosan a költségvetéssel megismerhető lesz.

Az óvodáztatási támogatással kapcsolatban – ha megengedi, a szociális életpályát most már nem ismételném meg –, amit mondtam az előbbieken, ez megérne egy vitát, erről például kimondottan pártpolitikától mentes szakmai és értékrendi vitát szívesen folytatnék önnel. Hogy jó intézkedés-e az, hogy azt mondjuk, hogy úgy szeretnénk elérni, hogy azok a gyermekek is eljussanak az óvodába, akiknek a szülei nem akarják elvinni az óvodába, pedig lehetőségük lenne rá, hogy adunk nekik tízezer forintot, ez történik. És még akkor elő is írjuk – mert ebben sajnos megint részgazsága van a néhányszor már ostorozott jobbikos képviselőnek –, mert egyébként meg elhallgatjuk azt, hogy így azért van egy romakérdés ebben az ügyben, ezért előírjuk azt, hogy ezt azok a gyerekek kaphatják meg, akiknek a szülei nem végezték el a 8 osztályt, vagy éppen nincsenek foglalkoztatásban, tehát

munkanélküliek. Szóval ennél komolyabb szociális feszültséget, meg mondjuk, szegényellenes, hogy ne mondjam romaellenes hangulatot teremteni egy településen, nem nagyon tudok olyan elképzelést, intézkedést, amelyik erre alkalmasabb lenne.

En értem a jó szándékot e mögött, de szerintem ezt a dolgot fordítva kell megcsinálni, és ha már ez elhangzott itt az előzőekben – talán Révész Máriusz képviselő úr utalt rá –, hogy mi a családi pótlékhoz fogjuk kötni az óvodába járást, és a családi pótlékot össze fogjuk kötni. Tehát egyrészt azoktól a családoktól nem akarjuk elvenni a gyerekeket, ahol ott a gyerek jobb helyen van, mint az óvodában, vagy legalább olyan jó helyen van, és meg tudja kapni mindazt a civilizációs kulturális pluszt, ami szükséges ahhoz, hogy iskolaérett legyen 6 éves korában.

Tehát a felmentés ez egy aránylag egyszerű dolog lesz, hogy ne kelljen járni annak, ahol otthon van az édesanya egyébként is gyerekekkel, vagy éppen a „nők 40” következtében ott van a nagymama és így tovább, és így tovább. Ott viszont, ahol úgy gondoljuk, hogy szociális és más szempontok alapján szükséges és kötelezővé kell tenni az óvodát, ott viszont megvonjuk a családi pótlékot attól, aki nem viszi el a gyerekét. Ez a dolog egyébként az általános iskolában bevált. Akkor, amikor az önkormányzat által eltörölt rendelkezést, amelyik a családi pótlék folyósítását bizonyos óraszámhoz kötötte, hogy ne legyen igazolatlan hiányzás, behoztuk 2010 szeptemberében, 30 százalékkal csökkent az igazolatlan hiányzások száma. *(Novák Előd: Papíron.)* Már megint egy pályán vagyunk Novák Előddel. Tehát bízom benne, hogy ez nem csak egyszerűen az orvosi igazolások megnövekedett számának köszönhető, vagy csak részben köszönhető ennek, hogy legyünk reálisak. *(Novák Előd: Is-is.)*

Tehát szerintem annak az elvnek az elterjesztése, hogy ha az állam ad valamit azért neked, hogy a gyerekednek jobb legyen, hozzájárul a gyerekevelés költségeihez, ezért el is várja azt, hogy te a gyerekedtől azt, amit az állam egyébként szolgáltatásban és nem pénzben, azt is megad neki, szerintem ez egy jó összefüggés. Ezt úgy hívják a nemzetközi szociálpolitikában, hogy conditional money, feltételhez kötött támogatás.

Tehát szerintem a támogatásokat tisztességes feltételekhez kell kötni, és abban egészen biztosan egyetértünk – ha ebben nem is –, hogy ezeknek a feltételeknek a betartását meg segíteni kell, mert van ahol erre nincs meg még jelenleg a képesség, meg a lehetőség, és akkor gondolkozunk azon, hogy ezt hogy lehet. És utána, amikor ez a gyerek bekerült ebbe az ellátórendszerbe, akkor meg pozitív eszközökkel – ha ezt mondjuk, negatívnak tekintem – ösztöndíjakkal, családtámogatással támogatni kell; hogy lássa, rövid távon is megéri neki a gyerekét elvinni az óvodába nem csak azért, mert ingyen fog enni kapni. Hát azért miért kéne még tízezer forintot is adnom valakinek, hogy elvigye a gyerekét egy olyan helyre, ahol minimum háromszor fog ingyen étkezni a gyereke. A két dolog nem fér össze. Elveszek tőle egy éves szinten, tehát nem havi pénzről beszélek, hipotetikusan nagyságrendileg néhány tízezer gyerektől, elveszek a családtól egy évben tízezer forintot, számolja ki ezt egy hónapra, és egyébként pedig ingyen étkeztetésben részesítem minden nap; azért rakjuk már egymás mellé a két pénztárt, úgy gondolom, hogy sokkal jobban járnak azok, akik elviszik az óvodába a gyerekeiket, mint ahogy egyébként eddig jártak.

Ott lehet, hogy volt egy nyelvbottlásom: nem a gyógyító megelőző szolgáltatásokból vesszük el a pénzt természetesen, én arról a céltartalékról beszéltem, amire egyébként nincs szükség jelenleg, és felhasználható ebben az évben; azt próbáljuk elérni a Nemzetgazdasági Minisztériummal, hogy az idei béremeléshez biztosítson egy fedezetet, 2016-tól a költségvetésben külön soron szerepelnek ezek az összegek, ha így egyértelmű voltam.

Novák Előd képviselő úrnak arra a kérdésére, hogy a magyarság legfontosabb gondja-e a demográfiai kérdés. A múltkor is igennel válaszoltam, most is igennel

válaszok. De hadd mondjam azt, hogy ha időben érkezett volna, és nem késik egy fél órát, akkor hallotta volna – ahogy erre utaltak többen –, hogy ezt elmondtam. Azokat a számokat, amiket ön említett egyébként, picit a populizmustól megtisztítva, szintén elmondtam, hogy milyen fogyásban van a magyarság 1981 óta. Ha nem lenne valamifajta beköltözés – én nem bevándorlásnak nevezném ezt a határon kívüli részekről –, akkor még tragikusabb lenne a helyzet, úgyhogy ebben teljes mértékben egyetértek, miközben teljes mértékben visszautasítom azt, hogy ön különbséget tesz származás alapján, a Magyarországon született állampolgárok között. És hogy csak egy kicsit én is sikamlós talajra tévedjek. Az, hogy nem mindegy, hogy hova születik az ember, és hogy ahova születik, azoknak a családoknak milyen képessége van arra, hogy a gyermeküket emberhez méltó élethez juttassák, az szerintem egy súlyos kérdés, azon gondolkodni kell. Tehát az, hogy a hátrányos helyzetű térségekben sokkal magasabb a születésszám, mint egyébként a jól fejlett térségekben, szerintem ez egy létező probléma, erről beszélni kell, de ezt én nem vagyok hajlandó etnikai problémának tekinteni semmiképpen.

A hárszabály betartására való utalást öntől, azt egy különösen kedves dolognak tartom, hogy ön engem figyelmeztet arra, hogy tartsam be a hárszabályt; úgyhogy megértem, hogy az ember kap valamit és aztán továbbadja, az egyébként egy helyes keresztény attitűd. Úgyhogy úgy veszem, mint ön azt a sok-sok figyelmeztetést, amit kapott, hogy abból most egyet továbbadott nekem, egyébként formálisan mindenképpen, vagy formailag mindenképpen igaza volt.

Azt, hogy az Iránytű Intézetet rosszul delejezik, arról én nem tehetek, tehát ez egy értelmezhetetlen dolog, ahogy ön azt mondja, hogy iksz százalék azt gondolja, hogy kevés valamifajta intézkedés. Biztos azt gondolja, én is azt gondolom, hogy kevés; úgy gondolom, hogy sokkal több, mint amit eddig bárki tett, erre Révész Máriusz világosan utalt, akár Európában is. Tehát az, hogy négy év alatt ilyen adósságállománnyal, ilyen deficittel, ilyen viszonyok között átvett országgal – erre Molnár Ágnes utalt – ennyit sikerült a családokhoz odatenni, szerintem ez nem ellenzék, kormány kérdése. Hogy ez még több lehetne, abban teljes mértékben egyetértek én is, azzal a nem tudom 78 vagy 80 százalékkal, csak azt mindenkinek meg kell mondani, hogy honnan és hogyan, akkor válik érdekessé a kérdés. Nem akkor, megkérdezzük az embereket, ne essenek abba a hibába, mint a versenytársuk esett, mikor volt az, 2020-ben: több pénzt az embereknek, több pénzt az önkormányzatoknak, kiváló választási szlogen, csak éppen szerintem felelőtlen.

Tapolczai képviselő úrnak írásban is eljuttatom a dolgot, de azért hadd mondjam azt, hogy az elmúlt négy évben a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása 43 ezerről 77 ezerre emelkedett, tehát majdnem megduplázódott. A rendszer fejlesztésére vonatkozó koncepciót tavaly ősszel elkészítettük, elfogadtuk. 2015-ben plusz 2,7 milliárd egyszeri beruházási pályázat, '15-ben 2 milliárd működési többlet, '16-ban 5,3 milliárd plusz támogatás, és '16-tól plusz 8 milliárdot tervezünk az európai uniós programokba. A fogyatékos pályázatoknál van növekedés: '13-ban 6, '14-ben 9 ilyen pályázat volt, és kérdezett egy szimbolikus intézkedést vagy egy szimbolikus ügyet – esetleg valaki SMS-ben küldje utána, a Közszolgálati Egyetemre – azt, hogy Milánóban a magyar pavilonnak az arca és a moderátora Weisz Fanni pécsi hallássérült polgártársunk, honfitársunk. Szerintem az egy nagyon szép gesztus és szimbolikusan kifejezi azt, hogy Magyarország a fogyatékkal születetteket nem elrejteni akarja meg a nyilvánosság elől elzárni, hanem igenis büszkén vállalja azt, hogy valaki ilyen módon is, nem csak hogy egész életet tud élni, hanem ennél többről van szó, büszke is lehet rá Magyarország.

Molnár Ágnes képviselő asszonynak köszönöm, hogy felsorolta azokat az intézkedéseket, említette, amelyek a humánerőforrás fejlesztésére utaltak. Hogy az

egész gyógyító-megelőző szolgálatról beszéljek, 2009-ben 719 milliárd volt, ma 900 – jól látom? (*dr. Zombor Gábor: Igen.*) – 945 milliárd. Tehát azért ez a több mint 200 milliárdos növekedés négy év alatt vagy öt év alatt ebben a kasszában az óriási. Egyébként nem is biztos, de azért tudjuk, hogy ez az egészség és üzlet című dolog azért egy elég súlyos kérdése nemcsak Magyarországnak, hanem az egész modern világnak, úgyhogy itt lényeges dolgok vannak.

Ha megengedi, még azt mondanám el az alapellátási törvényről, hogy a védőnők nagyobb biztonságára figyelünk ebben a törvényben. Azért nincs végleges szöveg, mert az államtitkár úr még itt egyeztet a szakmai szervezetekkel. Azt a hitelfelvételi konstrukciót, ha szabad, én önkritikusan bevallanám itt, ebben az ügyben, a háziiorvosi praxisok megvásárlását nem igazán sikerült azzal az egymilliós kerettel igazán vonzóvá tenni. Itt egy sokkal komolyabb, a valóságos vételi viszonyokat segítő hitelkonstrukciónak a létrehozását tervezzük a háziiorvosok számára.

Még egy lényeges dolgot mondanék, ami ugyan nem az alapellátás, de legalább olyan súlyos gond, és talán ez azoknak, akik az egészségügyi, szociális biztonságról gondolkodnak, jelent valamit: a nővérszállóknak a rendbetételére az emberi erőforrás programban 15 milliárd forint van az elkövetkező években. Szerintem ez egy jelentős munkahelyvédelmi intézkedés lesz.

És akkor az ön által, képviselő asszony által elismert egészségügyi fejlesztések. Valóban így van: Mikor került 500 milliárd forint ebbe a rendszerbe, a kórházi ellátórendszerbe? Valóban tulajdonképpen nincs olyan kórház, ahol ne lett volna valami fejlesztés. Én mégis önkritikusan nyilatkoznék, részben azért, mert mutogathatok az előzőekre is, akik megtervezték ezt a programot, részben pedig... - igen, itt még Szél Bernadettnek adós vagyok egy válasszal a tervezés kapcsán, úgyhogy azt a végén majd megpróbálom még ide hozni.

Tehát ott, hogy ezt az 500 milliárdot az ország jól költötte-e el, azért nagy kérdőjeleket látok. Mondom, itt mutogathatok azokra, akik elkezdtek ennek a tervezését, de látom azt, hogy most beérik ez a dolog, ebben az évben, bízom benne, hogy le is tudjuk zárni. Azért részben fenntartási szempontból ez súlyos kérdéseket vet föl, másrészt pedig úgy történtek ezek a fejlesztések, hogy előtte nem gondoltuk át, hogy akkor mire is lesz pontosan szükség majd öt év múlva, tíz év múlva, tizenöt év múlva. Mi ezt a rendszert örököltük, együtt küzdöttünk ebben az ügyben elég sokat, próbáltunk rajta valamit módosítani, ésszerűbbé tenni a dolgot, de itt azért ennek a rendszernek a fenntartása egy komoly költségvetési terhet, gazdasági terhet fog jelenteni egész Magyarországra, hogy ezt úgy tudjuk működtetni, hogy a betegek érdekében mindazt a XXI. századi technikát, amiről ön beszélt, valóban alkalmazni tudjuk. Ez a diagnosztikában például azt, amiről az államtitkár úr beszél - két héten belül? tíz nap? (*dr. Zombor Gábor jelzésére:*) -, hogy két héten belül el lehessen jutni, diagnosztikához lehessen jutni annak, aki daganatos betegség gyanújával jelentkezik, azt például ezek a források teszik lehetővé, tehát abban egyetértünk.

Révész Máriusznak csak röviden próbálok válaszolni, a profik így is megértik a dolgot. CSOK, szocpol. Szocpol 500 család, CSOK 12 ezer család. Tehát szerintem ez elég sok mindent elmond, és ez még csak az első kör. Tehát igazából most indult a rendszer, tehát itt szerintem komolyan előre fogunk lépni.

A nők foglalkoztatásával kapcsolatos kritikus megjegyzéssel egyetérttek, én magam is mondtam, hogy itt még egy csomó minden tennivaló van, de azért... Nem szóltam föl a nők érdekében, képviselő úr? (*Révész Máriusz: Adatot kértem.*) Ja, adatot kért. Húsz éves csúcson van a nők foglalkoztatása Magyarországon, és az Európai Unión belül is jobb helyzetbe kerültünk, de rossz helyzetben vagyunk. A

beszámolóban is elmondtam. *(Révész Máriusz: Ezt akartam hallani. – Novák Előd: Ez ám az adatigénylés! Csúcson vagyunk.)*

A családi pótlék és az óvodáztatás összekapcsolásáról, azt gondolom, hogy már beszéltem. Igen, az óvodai dajkák és a bölcsőde. Igen, ez egy valóban megoldandó feladat.

Kovács Sándor képviselő úrnak az EFOP-kiírásokról. Itt van egy korlát, amit magunknak szabtuk - nem tudom, hogy nem szúrtunk-e ki magunkkal, de ezt Lázár miniszter úrral beszélje meg, nála van a kassza kulcsa. Azt mondtuk, hogy addig... - tehát amikor az állami rendszerbe próbálunk minél több európai uniós forrást beterelni, és közben pedig azt a korlátot szabtuk magunk elé, hogy állami intézmény addig nem pályázhat az új ciklusban az EFOP-ra, az emberi erőforrás operatív programra, amíg a TÁMOP, TIOP, tehát a társadalmi operatív programot és az infrastruktúrafejlesztést nem zárta le. Most a lezárásnak a finisében vagyunk, tehát addig nem tudunk pályázatokat kiírni, amíg ez a lezárás meg nem történik, erre külön kormányintézkedés és így tovább és így tovább. Egyetértünk, hogy ha itt a kontinuitást meg akarjuk teremteni, de nem akarjuk azt, hogy a következő év az egy lyuk legyen az előző... - csak hogy egy példát mondjak anélkül, hogy bírálnám az előzőeket, 2010-ig a Molnár Ágnes által említett 500 milliárdból 10 milliárdot sikerült elkölteni egy olyan fejlesztési időszakban, ami 2007-ben kezdődött. Az összes többi 2010 után kezdtük el elkölteni. Tehát ha rosszul tervezett az ember, akkor az első három évben semmi pénz nincs, az utolsó kettőben meg nem tudja fölhasználni. Tehát itt a tervezésnél szerintem még erősíteni kell ebben az ügyben.

De már említettem azt az európai uniós forrást, amelyik súlyos milliárdokat szán az ifjúsági garancia programban a fiatalok munkához juttatásához itt helyben, Magyarországon.

Romaügyben, úgy gondolom, örülök neki, hogy egyetértünk. Szerintem itt aktívabbnak kellene lennünk. Szerintem ebben az ügyben van mire szerényen büszkének lenni. Szerintem itt kiálltunk a fényre, úgyhogy az a vaj, ami volt a fejünkön, még örököelve, annak egy része már el is olvadt. Úgyhogy szerintem nyugodtan odaállhatunk Brüsszelbe is, és azt mondhatjuk, hogy ezt meg ezt meg ezt csináltuk, nézzük már meg, hogy mások mit csináltak ebben az ügyben, nemcsak szomszéd országok, hanem európai vonatkozásban is. Strasbourgban nemcsak az emberi jogi bíróság van, Strasbourgban olyan romatelepek vannak – de nem akarok megbántani senkit, csak jelzem ezt a dolgot.

Az egészséges Magyarországgal kapcsolatban az ágazati stratégiáról már mondtam néhány szót. 2020-ra két évvel szeretnénk növelni a születéskor várható, egészségben eltöltött éveket. Egészségtudatos magatartás. Egyik képviselőtársunk a népegészségügyi programról beszélt. Az egyéni felelősségvállalás növelése, a területi egyenlőtlenségeknek a csökkentése. Ma azt látjuk a számokban, hogy egyébként a források elosztása abból a szempontból nagyon egyenlőtlen, hogy azokra a területekre, ahol egyébként klinikák vannak, azokra a régiókra, tehát ahol orvosi egyetemek és klinikák vannak, sokszorosan több pénz jut, mint ahol ilyenek nincsenek, miközben azok meg hátrányos helyzetű régiók. Tehát itt szerintem a forráselosztáson mindenképpen módosítanunk kell. A népegészségügyi programnak a továbbvitelére 15 milliárd forintot szánunk az emberi erőforrás-fejlesztési programból.

Bene Ildikó elnök asszonynak, alelnök asszonynak a 60 milliárddal kapcsolatban köszönöm szépen, hogy ezt szóba hozta. Ugyanis mi történt? Ilyen is ritkán van. Nem az E-Alapból történt ez a 60 milliárd. Tehát ez a 60 milliárd ez plusz. Úgyhogy ha a kasszát nézem, akkor itt ezer milliárdot érünk el ezzel a plusz 60 milliárddal, ami idén bekerül az egészségügybe.

A transzsírügyet is örülök, hogy szóba hozza. Minden európai uniós országban lelkesen kérdeznek tőlünk, legutóbb Rigában jártam, ahol az egészségügyi miniszter, aki egyébként gyógyszerész, nagy lelkesen kérdezte, hogy akkor hogy is folyik ennek az ellenőrzése. Itt azért még kísérleti fázisban vagyunk, szerintem ez egy fontos jelzés. Amit tudunk, az az, hogy Magyarországon - ezt chipsadónak is szoktuk nevezni népiesen - az ilyen típusú, nem tudom ezeket élelmiszernek nevezem-e, az ilyen típusú fogyasztási cikkeknek a fogyasztása csökkent, jelentősen csökkent. Hogy ez pontosan mit jelent, és ez mit jelent termékadóban, az egy bonyolultabb dolog. Itt én kértem a gazdasági minisztériumot is meg az államtitkárságunkat is, hogy tekintsük át egy kísérleti időszak után, hogy mit hozott ez a konyhára népegészségügyben, tehát tényleg kevesebbet fogyasztunk-e cukor-, zsír- és sótartalmú, túlzott sótartalmú élelmiszereket, és hogy egyébként ez adóban hogyan jelentkezik, vagy pedig csak termelés-átcsoportosítás van, amihez a multiknak mindenfajta eszköze megvan, az egy nyitott kérdés.

Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy megválaszolhattam a kérdéseket.

És akkor még Szél Bernadettnek a tervezésre, amit én egy jogos kérdésnek tartok. Ez egy olcsó válasz a részemről, ha azt mondom, hogy ennek a programnak a tervezése, miután ez foglalkoztatási program, nem a mi minisztériumunkban történt. Ezt a kérdést én is fölvettem magamnak is meg másoknak is, hogy valóban ezekkel az összegekkel, ilyen funkciókkal valóban jól sikerült-e az a tervezés. Én azt tudom, hogy én ezt tudom most számon kérni, tehát hogy a kiírás az helyes volt-e. Ez egy jogos kérdés. Amit most én tudok, azt tudom megtenni, miután a program ellenőrzése nálam van, hogy annak a kiírásnak, amivel kapcsolatban nekem is vannak kritikus kérdéseim, annak megfelel-e a pénzköltés vagy pedig nem, ez az, amit vizsgálni tudok; és ennek kapcsán találtam két olyan pontot, ahol szerintem nem felel meg, és itt indítottam el a szabálytalansági eljárást, ezt azt hiszem már korábban nyilvánosságra hoztam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm miniszter úrnak a reagálását, és azt gondolom, és nagyon remélem, hogy a képviselőtársaim kimerítő választ kaptak a kérdéseikre.

És most, ígéretemhez híven, Novák Előd képviselő úrnak megadom a szót, de tisztelettel kérem, hogy tényleg személyes érintettség ügyében, és ne az előző megkezdett folytatása legyen, mert akkor elveszem a szót. Köszönöm szépen.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót.

ELNÖK: Bocsánat, kettő perc a rendelkezésére álló idő.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Igen. Be szoktam tartani az időkeretet, és el kell fogadjam természetesen azt, hogy a kormánypártok által megszavazott ügyrend szerint képviselői érdemi válaszokra, cáfolatokra nincsen lehetőség, viszont személyes érintettség okán, a személyeskedő megnyilatkozásokra van a házszabály szerint, erre szeretnék reagálni. *(Miniszter úr és delegációja a tárgyalótermet elhagyta.)*

Én örülök, hogy miniszter úr a hivatalos válaszában már a bekiabált rasszistázásból visszavett, és azt gondolom, hogy erre nem csak Tapolcán adták meg a választók a választ, de ő maga is, amikor őt illette egy meglehetősen abszurd hasonló vád, akkor elmondta ő is, hogy milyen olcsó dolog ez, az érdemi vita helyett ennyivel elintézni valamit.

Másrészt az a személyeskedő megjegyzése, hogy nem voltam itt a beszédének első részében. Ha figyelt volna, épphogy utaltam, idéztem is rá, amikor az 1,4 tizedes

termékenységi rátát említette a beszédének elején, ezt épphogy kritika alá is vettem; bár kétségkívül nem a bizottsági ülés legelejétől tudtam itt lenni, egyébként épp gyermekvívázás miatt.

Ami pedig Révész Máriuszna a sokkal mérsékeltabb, de mégiscsak az irányomba tett minősítését illeti, hogy rossz ízű volt szerinte az a felvetés, hogy én a nemzetiségeket külön vizsgáltam, az a válaszom, hogy ennyi erővel az a külön vizsgálat, hogy a Tárki szerint csökkent a romák szegénysége – ahogy Révész Máriusz fogalmazott –, ez is ugyanígy minősíthető adott esetben rasszista vizsgálatnak, ha külön merjük vizsgálni az ő szegénységi helyzetüket. Én azt gondolom, hogy vizsgálható külön mind adott esetben a bűnözési, vagy általam még csak nem is minősített népesedési szám is. Igenis vizsgálhatóak, és kell is, hogy vizsgáljuk külön; és ez önmagában szerintem nem rasszizmus, de szerintem még csak nem is rossz ízű, hanem egy felelősségteljes gondolkodás, és szerintem ennek helye van a Népjóléti bizottság ülésén kulturált hangnemben, ahogy én igyekeztem, és szerintem meg is tettem. Köszönöm a szót, elnök asszony.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És akkor én úgy gondolom, ha mindenki elmondhatta itt ebben a véleményét, és ismerve a bizottságnak a szakmai munkáját, úgy gondolom, hogy ezzel le is tudjuk zárni ezt a napirendet. Köszönöm szépen, és átadom a szót alelnök társamnak.

(Az ülés vezetését átveszi dr. Kovács József, a bizottság alelnöke.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Olyan sokszor módosítottuk ma már a bizottság napirendjét, hogy akkor visszatérünk az első napirendi pontnak tárgyalására. Itt mégis felolvassám, hogy miről van szó, mert olyan régen volt az ismertetése. A Gyermek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájáról van szó.

A Gyermek és Ifjúsági Alapról, a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Közalapítványról, valamint az ifjúsággal összefüggő egyes állami feladatok ellátásának szervezeti rendjéről szóló 1995. évi LXIV. törvény módosításáról szóló T/4450. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)

A kormány képviselőjében jelen van, és nagy tisztelettel köszöntöm Veresné Novák Katalin államtitkár asszonyt és Varga Bajusz Veronika főosztályvezetőt.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, amelynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati hárszabályi rendelkezések 44-es § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, így különösen az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek; illeszkedik-e a jogrendszer egységébe; a nemzetközi jogból és az uniós jogból eredő kötelezettségeknek és a jogalkotás szakmai követelményének.

Először az előterjesztőt kérdezem, hogy a vitának ezen szakaszában kíván-e szólni.

Államtitkár asszonyé a szó.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm, nem szeretném senkinek húzni itt ezzel az idejét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság tagjait illeti a hozzászólás lehetősége. Megadom a szót a bizottság tagjainak.

Korózs képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Már csak hogy legyen részletes vita, ha ezt annak lehet nevezni. *(Kovács Sándor: Megfelel-e a törvényességnek?)*

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Ja, bocsánat, merthogy megfelel, nem?

ELNÖK: Köszönöm szépen Korózs képviselő úrnak. Miután megfelel, így a részletes vita első szakaszát lezárom. És a vita második szakaszában a képviselői módosító javaslatok megtárgyalására kerül sor. Jelen esetben azonban, miután képviselői módosítói javaslat benyújtására nem került sor, így erről nyilvánvalóan nem fogunk vitát nyitni.

Kérdezném, hogy a bizottság tagjainak van-e módosítási szándéka ezen napirendet illetően. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor a részletes vitának a második szakaszát is lezárom.

Döntenünk kell a részletes vita lezárásáról, amelyről szavazást kérnék. Aki egyetért a lezárásával, szavazatával erősítse meg? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú.

És a következő pontban pedig döntenünk kell a jelentés benyújtásáról, amely a korábban meghozott döntésünk mellett tartalmazza azt, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezés 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Erről is szavazást kérnék, a jelentés benyújtásáról. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú a szavazás eredménye.

A bizottsági előadók kijelölésére kerülne sor, de miután nem volt vita, így bizottsági előadót sem kell állítanunk, és a napirendi pont tárgyalásának a lezáráshoz érkezünk. Köszönöm szépen államtitkár asszonynak, munkatársának a jelenlétét.

Egyebek

Az „egyebek” napirendi pont következik. Alelnök asszonyé a szó.

(Az ülés vezetését dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Van-e valakinek bármi véleménye, hozzászólása. *(Jelzésre:)* Képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak ha már miniszter úr itt ezen az ülésen szokássá tette, hogy jegyzőkönyvbe vegyük, hogy ki vesz részt, vagy ki nem; akkor hadd jelezzem, hogy a kilenc kormánypárti képviselőből jelenleg négy vesz részt az ülésen, úgyhogy ilyen értelemben a kisebbség; mi azonban jobbikosok kétharmados arányban jelen vagyunk. Köszönöm szépen. *(Révész Máriusz jelzi, hogy a teremben tartózkodik.)* Ismét megérkezett az ötödik...

ELNÖK: Öt-öt, és akkor így vagyunk...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...akkor kilencből így lett tíz. *(Derűtség.)* Köszönöm.

Elnöki zárszó

ELNÖK: Köszönjük szépen. Mai ülésünket lezárjuk. Köszönjük szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 37 perc)

Dr. Bene Ildikó
a bizottság alelnöke

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Farkas Cecilia és Turkovics Istvánné